

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כ"ח שבט
ה'תשס"ח

קובץ מיוחד בקשר עם יום הבהיר י"א ניסן - ק"ח שנה

גיליון יט
שנה שמינית

יוצא לאור על-ידי

ועד „חיילי בית דוד”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבעים לבריאה
ה' תהא שנת עוז - שנת 770
ק"ח שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

להתמסר ולציית מבלי לשאול שאלות

"די אַלע וואָס ווילן זיך איבערגעבן און וועלן פּאָלגן און ניט פּרעגן קיינע שאלות, זאָלען חתמנען אויף אַ צעטיל שמם ושם אמם, און זיי האָבן ניט וואָס צו שרעקן זיך ווייל עס וועט ניט זיין קיין ענינים פון "לעלות השמימה", אָבער די וואָס וועלן חתמנען זאָל וויסן אַז מען דאַרף פּאָלגן, והוסיף: און מ'זאָל וויסן זיין אַז ס'איז ניט קיין געלעכטער".

[= אלו שרוצים להתמסר ויצייתו מבלי לשאול שאלות, שיחתמו על פתק את שמם ושם אמם. אין להם מה לפחד. לא יהיו ענינים שבבחינת 'לעלות השמימה', אך על החותמים לדעת כי צריכים לציית, והוסיף: ושידעו שאי"ז משחק!]

(י"א ניסן ה'תשי"א – י"ח בראשית' ע' 410)

יוצא לאור על-ידי

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח – בית חיינו

770 איסטערן פארקווין, ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או לקבלת הקובץ השבועי בדוא"ל,

ניתן לפנות לכתובת: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ באתר:

www.groups.google.co.il/group/vaad770

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,

שלום וברכה

לקראת ה"יום הבהיר", יום עשתי עשר יום, נשיא לבני אשר והוא יתן מעדני מלך – י"א ניסן – יום ההולדת המאה ושמונה של אבינו רוענו הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נשיא דורנו –

הננו מוציאים לאור קובץ מיוחד ומוגדל – **"רועה אמתי של ישראל"**, ובו:

א. מאמר ד"ה "למנצח לדוד להזכיר" ה'תשל"ב, המבאר את מעלתו וענינו של נשיא הדור, שיש בו תכונות ומעלות יותר משאר בני אדם, הבאים מצד מעלת נשמתו, אשר לכן נבחר הוא להיות נשיא ישראל, הנקרא גם בשם רועה ישראל, כרועה הדואג תמיד לצאנו.

ב. סקירה מרתקת של מאורעות י"א ניסן במהלך רוב השנים (בין השנים תש"ג-תשנ"ג), מלווה בתצלום אגרות, כתבי יד קדוש, ותמונות מהתוועדות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בי"א ניסן במשך השנים, חלק מן התמונות מובאות בזה **בפרסום ראשון**.

ג. כתבה מיוחדת שהתפרסמה בעיתון 'ניו-יורק טיימס', בי"א בניסן ה'תשל"ב, במלאת שבעים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בתרגום לעברית. בכתבה מתאר העורך את השהות בהתוועדות ולאחר מכן מספר שבימים משיחתו עם הרבי ביחידות, בה העלה שאלות נועזות וקיבל תשובות מפתיעות.

ד. אגרת כ"ק אד"ש מלך המשיח מתאריך י"א ניסן ה'תשי"ג, בה מבאר – במענה למכתב א' אליו – את המקור התורני לאיחול החב"די: **'... שיהי' חסיד, ירא שמים ולמדן לנח"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א'...**

בתור הוספה הבאנו קטע מאגרת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להנהלת אגו"ח בארה"ק, בה מביע את צערו ש"בשעה שכ"ק מו"ח אדמו"ר משפיע הצלחה במדה אי משוערת, אין משתמשים בה מפני טעמים פעוטים ביותר", וכי "אם ה' המרץ בערך למדה הנדרשת ה' עליהם להגדיל מספר השייכים לחב"ד בכמות ראוי'..." **מוגש בפרסום ראשון** לרגל יום הבהיר י"א ניסן – "ק"ח שנה".

בתקווה שביום זה – המסוגל לתוספת חיזוק בהתקשרותנו לנשיאנו הנצחי – נסיף אומץ ועוז בהתקשרותנו אליו, ונתמסר לקיום רצונותיו

הק', וכלשונו הק' (שיחת ש"פ וירא ה'תשנ"ב): "שבכאו"א – מציאותו וכל עניניו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור".

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, וזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו, בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת, את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועש"ק פ' צו, יום הבהיר י"א ניטן ה'תש"ע - שנת 770
מאה ושמונה שנה להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ר"שישים שנה" לנשיאותו
ברוקלין, נ.י.

מאמר

למנצח לדוד להזכיר

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

מלך המשיח

שניאורסאהן

מליובאוויטש

כן הוא גם בכל נשיאי ישראל הנקראים בשם רועי ישראל, שכולם הם כמו הרועה הדואג תמיד לצאנו" • "צ"ל הזכרה לגבי הנשיא, כי הוא דאג רק לצאנו ולא לעצמו" • מאמר מיוחד אודות ענינו של נשיא הדור

בס"ד. ש"פ צו, שבת הגדול, יו"ד ניסן (מאמר א'), ה'תשל"ב

(הנחה בלתי מוגה)

למנצח לדוד להזכיר גו'¹, וצריך להבין מהו ענין להזכיר, דהרי כבר כתיב לפני זה² כי אלקים יושיע ציון גו', היינו שכבר היתה הכניסה לארץ ישראל, ובאופן דירושה ושיבה, וכפי שארץ ישראל היא בשלימותה, ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה³, היינו הן בירושלים, יושיע ציון, והן בכל ארץ ישראל, ערי יהודה, כולל כל הארץ שניתנו כברית בין הבתרים, שע"ז מתאים ענין הירושה (וירשה), וגם בשלימות כפי שהוא בישראל, הן זרע עבדיו שהם הלויים שענינם הוא

(1) תהלים ע, א. – להעיר דבי"א ניסן שנה זו (תשל"ב) למחרת אמירת מאמר זה, מלאו לכ"ק אדמו"ר שליט"א שבעים שנה. – ולהעיר, שע"פ המנהג לומר בכל יום הקאפיטל תהלים המתאים למספר שנותיו (אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"א ע' לא. ח"י ע' נג) – ביום זה גמרו אמירת מזמור זה.

(2) תהלים טט, לו.

(3) עקב יא, יב.

לעמוד לשרת לפני הוי'⁴, והן אוהבי שמו שהם הכהנים המברכים את ישראל, והן כל ישראל. וא"כ מה מחדש אח"כ בפסוק למנצח לדוד להזכיר. ואיתא במדרש⁵ א"ר חסדא משל למה הדבר דומה למלך שהי' לו צאן וכעס עליהן הסיר את הצאן והסיר את הדיר והוציא את הרועה אחר ימים חזר המלך לצאנו התחיל מכנסה ובונה את הדיר ולרועה לא הזכיר אמר הרועה הרי הצאן מתכנסת והדיר בנוי ואני איני נזכר, כך אמר דוד למעלה מהפרשה כי אלקים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה הרי הדיר בנוי, וישבו שם וירשוה וזרע עבדיו ינחלוה ואוהבי שמו ישכנו בה הרי הצאן, אמר הרועה ואני איני נזכר, למנצח לדוד להזכיר. אך עדיין צריך להבין, למה צריך להזכיר על הרועה, והרי דבר פשוט הוא שכיון שהקב"ה כינס את הצאן ובנה את הדיר, הרי פשוט שיביא גם את הרועה, ולמה צריך להזכרה מיוחדת.

ויובן זה על פי תורת הבעש"ט הידועה⁶ (מז' התורות שאמר בגן עדן בשנת תרנ"ב ונמסר ע"י כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע) על הפסוק⁷ קומי אורי כי בא אורך, אתם נשיאי ישראל וואָס איר לייגט אַוועק אייער תורה ועבודה בשביל טובת הרבים, וואָס וועט זיין מיט אייך. דנשיאי ישראל הם רועי צאן ישראל דכתיב בהו'⁸ שה פזורה ישראל שהם באופן דפזורה, ותפקיד הנשיאים הוא לפעול בהם היפך הפיזור, כינוס הצאן, וגם ענין בניית הדיר, כתפארת⁹ אדם לשבת בית. והגם שכאן מדובר בבהמות, בחי' בהמות הייתי עמך¹⁰, מ"מ הכוונה בזה שתהי' בישראל גם המעלה דבהמה, עד לענין בהמה רבה דאצילות המבואר בתניא¹¹, שבזה ישנו ענין הדיר. וכמובן גם מהמבואר בהמשך ההילולא¹² בענין הפיכת השטות שלמטה מטו"ד שיהי' שטות דקדושה שלמעלה מטו"ד, דענין שטות שלמטה מטו"ד זהו בחי' בהמה שלמטה מאדם, אבל תכלית העבודה היא לעלות לבהי' בהמה שלמעלה מבחי' אדם, ולכן יש בזה גם ענין תפארת אדם לשבת בית, אלא שזהו באופן של דיר. וזהו תפקיד נשיאי ישראל שיהי' ענין של כינוס הצאן ובניית הדיר. וגם ענין הרועה ישנו, שהם נשיאי ישראל עצמם. אבל אעפ"כ עדיין צ"ל ענין של הזכרה לגבי הרועה והנשיא, כי הנשיא דאג רק לצאנו ולא לעצמו, וזהו ענין למנצח לדוד להזכיר.

4) ע"פ עקב י, ה.

5) יל"ש תהלים עה"פ. ובשינויים קלים במדרש תהלים ופרש"י עה"פ.

6) ספר השיחות תרצ"ז ע' 207.

7) ישעי' ס, א.

8) ירמ' נ, יז.

9) ישעי' מד, יג.

10) תהלים עג, כב. וראה תניא ספי"ח (כד, א).

11) פרק מו.

12) ד"ה באתי לגני השי"ת פרק ה.

וביאור הענין הוא, דהנה ענין הרועה הוא שבעצם צריך שיהיו בו תכונות מיוחדות שבהם הוא נעלה יותר משאר בני אדם. וכדאיתא במדרש¹³ על הפסוק¹⁴ ומשה הי' רועה, שדוקא בגלל תכונות מיוחדות שמצא הקב"ה במשה לכך נבחר להיות רועה ישראל. וכמבואר שם בארוכה הסיפור דמשה שהלך אחר שה אובד וכו' ואמר הקב"ה שכיון שהוא דואג לצאנו כ"כ לפיכך הוא מתאים להיות רועה ישראל. דזה שהיו בו תכונות אלו בא מצד מעלת נשמתו שהיתה בו נשמה נעלית יותר. ומכל זה מובן, שהרועה יש בו ענין מיוחד כפי שהוא לעצמו שהוא למעלה מהצאן, וכמו במלך שהוא משכמו ומעלה גבוה מכל העם¹⁵. וכן הוא גם בכל נשיאי ישראל הנקראים בשם רועי ישראל, שכולם הם כמו הרועה הדואג תמיד לצאנו, וכמ"ש כ"ק מו"ח אדמו"ר במכתבו הידוע¹⁶ אודות בעל ההילולא דב' ניסן שרועי ישראל לא יעזבו את צאן מרעיתם אלא עומדים ומשמשים במרום. שכן הוא גם בנוגע לכ"ק מו"ח אדמו"ר ממלא מקומו. וכן בנוגע לכ"ק אדמו"ר הצ"צ בעל ההילולא די"ג ניסן (המתברך משבת זו). דזה מה שאומרים עליו משכמו ומעלה גבוה מכל העם, היינו שלא רק ראשו אלא גם שכמו הוא למעלה מכל העם, והיינו שיש בו ענין התנשאות עצמית. ולכן ביכולתו להיות רועה ומנהיג, כמבואר במ"א (בדרושי ראש השנה¹⁷ וכן בדרושי פורים בענין יביאו לבוש מלכות¹⁸) בענין ספירת המלכות ששרשה בבחי' התנשאות עצמית. [וכמבואר בכ"מ¹⁹ שזהו גם ענין ג' ברכות ראשונות דתפילת העמידה שאומרים גם כשבת ויו"ט]. וזהו ענין למנצח לדוד להזכיר דהגם שהי' ענין הגאולה בהצאן ובניית הדיר וכו', מ"מ צריך לזכרון מיוחד שתהי' גם גאולה אצל הרועה, היינו דוד שהוא ספירת המלכות²⁰ ששרשה בבחי' התנשאות עצמית שיעלה למעלה מעלה עד אין קץ. וזה שצריך ע"ז לבקשה מיוחדת הוא משום שצריך להיות כלי לגילוי נעלה זה (שפועל עליו גם ברועה), והכלי על זה הו"ע הזכרון השייך לספירת החכמה. דהגם שגם ענין בניית הדיר שייך לספירת החכמה כמ"ש²¹ בחכמה יבנה בית, מ"מ ה"ז כפי שחכמה יש לה שייכות וקשר עם בנין ובינה, אבל ענין הזכרון שייך למדריגת החכמה כפי שהיא למעלה מזה ולכן הוא כלי לגילוי נעלה זה.

(13) שמו"ר פ"ב, ב.

(14) שמות ג, א.

(15) שמואל-א ט, ב. ונתבאר באוה"ת בראשית (כרך ד) תשסד, ב. שם שה"ש (כרך ב) ע' תידי-טו. ועוד.

(16) אגרות-קודש שלו ח"א ע' קיב. קמא.

(17) המשך ר"ה תרצ"ט ע' 20 ואילך.

(18) תו"א מגילת אסתר ז, ג.

(19) ראה אוה"ת ואתחנן ע' שפג"ד, ועוד.

(20) ראה פרדס שער ערכי הכינויים ערך דוד. עץ חיים שער לאה ורחל פרק א. מאורי אור מערכת ד אות י. ערכי הכינויים (לבעל סדר הדורות) וקהלת יעקב בערכו, ובכ"מ.

(21) משלי כד, ג.

וביאור הענין בעבודת כאו"א מישראל האומר מזמור זה. הגה ענין שה פזורה ישראל קאי על העבודה כפי שהיא כאשר כחות הנפש הם בפזור בגלות טרדות הפרנסה, כמ"ש²² ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך וארו"ל במכילתא²³ זו מצות עשה, ענין של דרכיך ומעשיך, עסק הפרנסה, אשר כל מעשיך יהיו לשם שמים²⁴ ובכל דרכיך דעהו²⁵. ובזה אומרים כי אלקים יושיע ציון וגו', כינוס הצאן ובניית הדיר, היינו לאסוף הכחות ולעשותם כלים לאלקות עד לעשיית ובניית דירה לו ית' בתחתונים²⁶. אמנם למעלה מזה הוא מה שישראל פועלים (לא רק הדירה בתחתונים דהיינו בעולם, אלא) ענין היחוד דישאל והקב"ה, מה שישראל וקוב"ה (ע"י אורייתא) כולא חד²⁷. דזהו שעושים לו ית' דירה בתחתונים ה"ז באופן כזה שעדיין יש איזו מציאות, אבל תכלית הכוונה היא ביטול המציאות לגמרי, ישראל וקוב"ה כולא חד²⁸. אמנם אין זה באופן של דילוג שבא מיד לדרגא זו, אלא העבודה היא בסדר והדרגה, דבתחלה פועל ענין הדירה בתחתונים, ואח"כ מגיע לענין למנצח לדוד להזכיר, ישראל וקוב"ה כולא חד. וגילוי ענין זה יהי' לעת"ל כמארו"ל²⁹ עתידין צדיקים שיקראו על שמו של הקב"ה, שמכאן מקור מפורש בנגלה לענין זה דישאל וקב"ה כולא חד, היינו שמתאחדים להיות לאחדים ממש עד שנקראים בשמו של הקב"ה. ולכן מדריגה זו היא למעלה גם מענין תפארת אדם לשבת בית, כפתגם רבינו הזקן הידוע³⁰ מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ³¹, איך וויל זע גאָר ניסט איך וויל ניט דאין ג"ע איך וויל ניט דאין עוה"ב כו' איך וויל מער ניט אַז דיך אַליין. דגם העלי' למדריגה זו אינה בדרך דילוג אלא ממדריגה למדריגה ע"י עשיית הדירה לו ית' תחלה. ואז מתקיים גם מ"ש בהמשך המזמור³² אלקים להצילני הוי' לעזרתי חושה, שזהו באופן של מהירות (חושה) כיון שהוא חד עם הקב"ה, ונמשך למטה בהיותו נשמה בגוף, עולמך תראה בחיך³³, למטה מעשרה טפחים בטוב הנראה והנגלה.

(22) יתרו כ, ט.

(23) הובאה בדרשות ר' יהושע אבן שועב פרשת וישב, וכספר מנחה בלולה. ובמכילתא דרשב"י יתרו שם: כשם שנצטוו ישראל על מצות עשה של שבת כך נצטוו על המלאכה.

(24) אבות פ"ב מ"ב.

(25) משלי ג, ו.

(26) תנחומא נשא טז. תניא רפ"ו.

(27) ראה זהר ח"ג עג, א.

(28) ראה לקו"ש חלק יב ע' 74 ובהערה 30.

(29) ב"ב עה, ב.

(30) הובא ברש מצות התפלה פרק מ (ספר המצוות להצ"צ קלה, סע"א).

(31) תהלים עג, כה.

(32) פסוק ב.

(33) ברכות יז, סע"א. וראה תניא פי"ד (כ, א).

"אודה ה' מאד בפי
ובתוך רבים אהללנו"...

י"א ניסן...

תש"ג. תש"ז. תש"י. תשי"א. תשי"ב.
תשי"ג. תשי"ט. תשכ"ב. תשכ"ג.
תש"ל. תשל"א. תשל"ב. תשל"ג.
תשל"ד. תשל"ו. תשל"ז. תשל"ח.
תשמ"מ. תשמ"ב. תשמ"מ. תשמ"ו.
תש"נ. תשנ"ב. תשנ"ג.

סקירה מרתקת של מאורעות י"א ניסן
במהלך השנים, מלווה בתמונות וכת"ק.

מכיון שישנם כאלה שמתכוונים בנוגע ליום-ההולדת וכו', וחושבים במה לבטא זאת, אם בענין של צדקה או תורה, הרי כאן המקום להעיר ולהאיר

שראשית לכל יש לקשר זאת בענין של תורה

היום הבהיר י"א בניסן, היה בתחילה נסתר מעיני החסידים, ובמשך השנים נעשה ליום גדול של שמחה והתעוררות • היו שנים שכ"ק אד"ש אמר ביום זה מאמר חסידות "בלי פרסום" • לרגל יובל השבעים קרא כ"ק אד"ש להקים 'ע"א מוסדות' וביקש לתרגם את ה'מתנות' לתוספת בתורה והפצתה • **סקירה - י"א ניסן - שנה אחר שנה**

❖ תש"ג

ציון ב"היום יום"

בשנת תש"ג, כשהופיע הלוח-החסידי "היום יום", בקטע ליי"א ניסן נכתב: "ביום ההולדת על האדם להתבודד, להעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תיקון ותשובה - ישוב ויתקנם".

הקטע נלקח ממכתבו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ני"ע מיום י"ט תמוז ת"ש (אג"ק ח"ה, ע' קו), ותוכנו תואם למסופר ב'ספר הזכרונות' פרק קלד (לה"ק, ח"ב, ע' 321): "כאשר הגיעו לשנות זקנה רכשו לעצמם ר' שמעון ורעייתו חלקות . . . וקבעו לעצמם מנהג שמדי שנה, ביום הולדתו של ר' שמעון . . . יבקרו את החלקות הללו. יום זה היה עבורם יום של חשבון נפש . . . רוח רצינית שהחדירה בהם רעיונות והרהורי תשובה".

אולם ציבור אנ"ש והתמימים כולו לא ידע על הקשר בין הפתגם לתאריך.

❖ תש"ז

התאריך מתגלה

בחורף תש"ז, הגיע הרבי למסעו המיוחד לפאריז, לפגוש את אמו הרבנית הצדקנית מרת חנה ע"ה. באותה עת שהו בפאריז חסידים שיצאו לא מכבר מרוסיה, אשר זכו לפגוש מקרוב את "הרמ"ש" (כפי שהרבי כונה אז) ונקשרו אליו מאוד.

על מה שהתרחש ביי"א ניסן מספר הרה"ת ר' נחום יעקובוביץ: "באותו יום הייתי בקומה השלישית בביתו של הרש"ז שניאורסון. היו שם עוד כמה חסידים ביניהם הרה"ח בן-ציון שמטוב, לפתע יצאה הרבנית מרת חנה ואמרה: "אתם יודעים שהיום י"א ניסן"? (כמובן שאף אחד לא ידע מה זה י"א ניסן) ואז היא אמרה: "יי"א ניסן זה יום ההולדת של בני". לא ידענו מה להגיב ואז היא אמרה: "תבקשו ממנו שיתוועד".

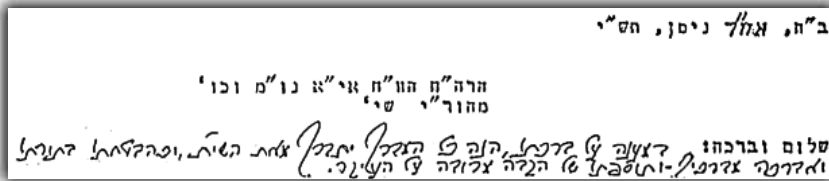
ניגשו לאדי"ש כמה חסידים, ביניהם הרב"צ שמטוב, וביקשו ממנו להתוועד. אדמו"ר שליטי"א הגיב כמעט מיד לחיוב ("יג' ודאי ג' גלייכע זאך") והסכים. מיד הוציאו שולחן והתוועדות התקיימה שם בקומה העליונה, שם היה בדרך כלל מתראה עם אמו, ולא בבית המדרש".

וכפי שסיפרה – בתקופה מאוחרת יותר – הרבנית חנה עי"ה: "שם הרגישו-הכירו בו היהודים מרוסיה, שמאז לא עזבוהו. . . וזאת אשר גיליתי להם אז לראשונה, כי יום הולדתו הוא ביי"א ניסן".

(י"מי מלך' ח"ג, ע' 9-938, 997. שיחות קודש – קודם הנשיאות, ע' 98)

❖ תש"י ואברכה מברכיך

תאריך י"א ניסן מופיע בהקדמת הרבי ל"קונטרס חג הפסח" שהופיע באותם ימים. יחידי סגולה, שראו ברבי בוודאות 'ממלא מקום' של הרבי הריי"צ (אף כי הרבי עצמו סירב לכך), איחלו לו ברכות ואיחולים ליי"א ניסן. לאחד מהם השיב ביי"ג ניסן:

פיענחו הכתי"ק: "במענה על ברכתו, הנה כל המברך יתברך מאת השי"ת וכהבטחתו בתורתו ואברכה מברכיך – ותוספתו של הקב"ה מרובה על העיקר".

(י"מי בראשית, ע' 128)

❖ תשי"א לציית בלי שאלות

לפני שאדי"ש נסע לאוהל, יצא לפתע התי יהודה לייב גרונר ומסר בשם כ"ק אדי"ש: די אלע וואָס ווילן זיך איבערגעבן און וועלן פּאָלגן און ניט פּרעגן קיינע שאלות, זאָלען חתמנען אויף אַ צעטיל שמם ושם אמם, און זיי האָבן ניט וואָס צו שרעקן זיך ווייל עס וועט ניט זיין קיין ענינים פון "לעלות השמימה", אָבער די וואָס וועלן חתמנען זאָל וויסן אַז מען דאַרף פּאָלגן, והוסיף: און מ'זאָל וויסן זיין אַז ס'איז ניט קיין געלעכטער. [= אלו שרוצים להתמסר ויצייתו מבלי לשאול שאלות, שיחתמו על פתק את שמם ושם אמם. אין להם מה לפחד. לא יהיו ענינים שבבחינת 'לעלות השמימה', אך על החותמים לדעת כי צריכים לציית, והוסיף: ושידעו שאיזו משחק!].

כל התמימים חתמו את שמותיהם על פתק ומסרו אותו לת' הנ"ל שיכניס אותו לכ"ק אדמו"ר שליטי"א. כאשר כ"ק אדמו"ר שליטי"א ראה את הפתק אמר: עס איז אַ ערנסטע זאך, אך הוסיף שוב שזה לא יהיה "לעלות השמימה".

אח"כ נסע לאוהל, בליווי הרב חדקוב והת' ש"מ סימפסון. כשחזר, מסר את המאמר ד"ה "באתי לגני" שנאמר בהתועדות יו"ד שבט השתא להו"ל (על ההנחה הוסיף הרבה, וגם הערות וצייונים על שולי הגיליון), אך הזהיר שלא ידפיסוהו בדפוס וכיו"ב אלא רק כמו הר"ד מהשיחות ("קופיר"). אולם, אח"כ הראו לאד"ש את דף השער שמכניס – עם התואר "כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש", ונתן את הסכמתו לזה (וזה הפעם הראשונה, כי עד עתה לא הסכים שידפיסו "שער בלא"ט" על השיחות).

מספרים שכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר את כל המאמר באוהל.

(י"מי בראשית' ע' 410, 415, בשילוב פרטים מכפ"ח גליון 510)

❖ תשי"ב / יובל ה-50

מאמר "ללא פרסום"

בשעה 8:45 נכנסו לחדרו הק' כב' מנינים, ואמר לפניהם מאמר ד"ה "אדני שפתי תפתח".

בין הנכנסים היו כשישה בחורים שנכנסו לפי רשימה שקרא הרב חדקוב (לייבל גרונה, שלום חאסקינד, בערל יוניק, דוד ראסקין ויואל כהן), וכן הרב גייקובסון ועוד אברכים ומזקני אני"ש. הדלת היתה פתוחה.

לאחר מכן, נכנסה אליו קבוצת אברכים לבקש שיאמר מאמרים מידי שבת, וכן שיהיו המאמרים בכתב בכדי שיוכלו להדפיס, ואמר להם כ"ק אדמו"ר שליט"א שאין הזמן פנוי

לכך, ושר' בנימין גורודצקי ור' משה גורארי' טוענים שאפילו על המכתבים אין מענה, וסיים שצריכים המבקשים לתבוע מעצמם עניינים שהם צריכים לעשות.

(הוספות לשיחות קודש' – הוצאה חדשה – תשי"ב, בשילוב פרטים מיומן פרטי)

בהקדמה לקונטרס חג-הפסח היתשי"ב הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ את תאריך ההו"ל: "י"א ניסן ה'תשי"ב"

❖ תשי"ג

רמז ליום הולדת ה"ב"ן

במכתבו של הרב יואל כהן, מר"ח אייר תשי"ג, הוא מספר: בש"ק העבר היתה התועדות והיה מאמר דיבור-המתחיל "יוהי ביום השמיני". ובאמצע אמר, שזהו ג"כ מה דאיתא בתהילים פנ"ב "וואני כזית רענן בבית אלקים". פנ"ב הוא הרי הפרק שלו.

(כפר חב"ד" גליון 28, ע' 20)

❖ תשי"ט

שכל הברכות יקוימו ובהוספה

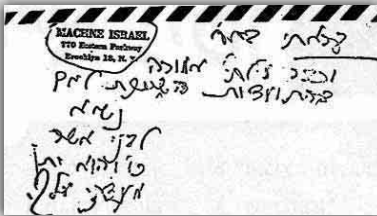
שניים מזקני אני"ש הרה"ח ר' שמואל הלוי לויטין ור' שניאור זלמן הלוי דוכמן נכנסו ליחידות' וביקשו מהרבי שיברכם לכבוד יום הולדתו. הרבי חיך ואמר:

אלע ברכות וואס אידען בענטשען זיך איינער דעם אנדערען זאלן מקויים ווערען.
 דער אויבערשטער זאל געבען מיט א הוספה [= כל הברכות שיהודים מאחלים איש
 לרעהו – שיקויימו. שהשם יתברך ייתן ובהוספה].

❖ תשכ"ב / יובל ה-60

התועדות בפרהסיא

הרבי קיים התועדות מיוחדת לרגל י"א ניסן – זוהי הפעם הראשונה מאז קבלת

מענה כ"ק אדיש מה"מ מיום י"ב ניסן תשכ"ב:
 "קראתי בת"ח וכבר מילתי אמורה בהתועדות
 השייכת ליום נשיא לבני אשר כו' והוא יתן
 מעדני מלך"

הנשיאות. היה זה יום-הולדת בפרהסיא. גם
 ביאגרות-קודשי' אנו מוצאים איגרות מענה
 על האיחולים, כמו למשל לאדמו"ר מוהר"ר
 מרדכי-שלמה פרידמן זצ"ל מבויאן (יבנועם)
 הנני לאשר קבלת המברק ותשואת חן ותשואת
 חן בעד האיחולים והברכות ליום ההולדת,
 "וכל המברך יתברך" – חכ"ב ע' רז), ולעוד
 אנשים מכל השכבות (שם ע' רי; רח).

מתנה: הקמת ת"ת בירושלים

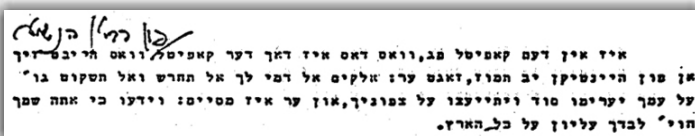
מתנה מקורית הוגשה לרבי – בכינוס עסקני חב"ד, בראשות הרה"ח ר' עזריאל-
 זעליג סלונים: הקמת תלמוד-תורה חב"ד בירושלים.

בי"א בניסן עצמו התאספו חסידים להתועדות בירושלים. להלן (טיוטת) נוסח
 ברכה ששוגר לרבי (לפי הצעת-ניסוחו של הגה"ח ר' שמואל-אלעזר הלפרין ע"ה):

"בי"ה, מוצש"ק מצורע י"א לחודש הגאולה והניסים, נשיא לבני אשר, פה עיר-
 הקודש ירושלים תובב"א

כ"ק אדמו"ר שליט"א

החתומים מטה, רבני וזקני אנשי ותלמידי התמימים, מקושרי כ"ק אדמו"ר שליט"א
 שנתאספנו ברוב עם לחגוג את יום הולדת השישים לאויש"ט של כ"ק אדמו"ר שליט"א,
 בהלל והודיה לה' על הטוב אשר גמלנו ולכל בני ישראל בדורנו, ביום הבהיר הזה, ובחודש
 אשר חשף ה' זרוע קודשו לשתף מידת הרחמים במידת הדין (והצמצום), בהתגלות
 אלוקות על-ידי משה בחיר ה' באותות ומופתים באדמת בני חם, וארובות השמים
 נפתחו וראתה שפחה על היס מה שלא ראה יחזקאל בבואתו, והחודש אשר בו ירדה
 שכינה למטה והוסיף ה' לנטות ימינו וחסדו הגדול להאיר עלינו את חשכת הגלות ביום

הזה, שבו
 נולד משה
 של דורנו,
 מדבר נא
 דאומתיה,

קטע משיחת י"ב תמוז תשכ"ב ע"ד הפרק "פון רבין הנשיא" – כ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע

להחיות נפשינו ונפש רבבות אלפי ישראל בחיים האמיתיים המשתלשלים מאלוקים החיים, ממוצע המחבר העומד בינינו לבין הוי' אלקינו – שולחים בזה מהררי ציון וירושלים את ברכות מזל-טוב הלבביות והנאמנות. ויהי רצון מלפניו... שישלח ברכתו ממעל לחזק את כ"ק אדמו"ר שליט"א בבריות גופא לאושט"א וכולנו יחד נזכה שכ"ק אדמו"ר שליט"א יולכנו בקרוב ממש לקראת משיח צדקנו".

❖ תשכ"ג

שהברכות יקוימו

ר' שמואל לויטין בירך את כ"ק אדמו"ר שליט"א ואד"ש אמר לו [בתגובה]: **השם יתברך יעזור שכל הברכות שמברכים אותי, והברכות שאני מברך – יקויימו.**

לאחר מכן ביקר רש"ל מהרבי שיואיל לומר מאמר דא"ח בלילי שבת. הרבי הגיב: **זה לא חסר לאף אחד!...**

(בתרגום חופשי ללה"ק, מהוספות לשיחות-קודש ע' 404)

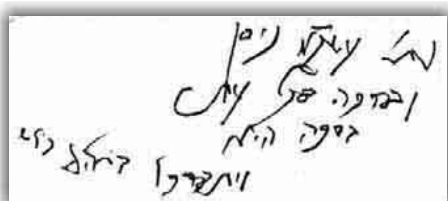
❖ תש"ל

יחידות למברכים

כ"ק אדמו"ר שליט"א קיבל ליחידותי שורה ארוכה של שלוחים, חסידים, רבנים ואישי ציבור נכבדים שבאו להביע ברכותיהם לרגל יום ההולדת.

בסוף הלילה נכנס השליח הרה"ח ר' משה-יצחק העכט. הרבי קיבלו בשמחה ואמר: "הרבה היו אצלי הלילה, אבל אחרון אחרון חביבי".

מדי שנה ביי"א ניסן היה הרב משה-יצחק העכט כותב ברכה ומצרף סכום ל"מעמד". שנה אחת זכה לקבל מהרבי מענה מיוחד:

מענה כ"ק אד"ש על ברכה ליי"א ניסן שהגיעה כבר בשלהי חודש אדר: "נת' עשק"ם ניסן וברכה בכל עת ברכה היא ויתברכו בזה"פ כו"ש"

כל המברך מתברך בברכתו של הקב"ה שתוספתה מרובה על העיקר ובפרט תמים, רב, מנהל אחי תמימים, וכו' ועוד וגו' [=וגם זה] עיקר שיו"ח [=שיוצאי חלציו] שיי' הולכים בדרך זו ובאופן דנרות להאיר כו'. אזכיר עה"צ [=על הציון].

❖ תשל"א

מתנה לרבי: תפילין המיוחסות להבעש"ט

התלמידים השלוחים ששהו באוסטרליה במשך שנתיים חזרו לקראת י"א ניסן מאוסטרליה. בבואם הודיע לכ"ק אדמו"ר שליט"א ראש הקבוצה, התי' העשילגרינבערג

ב"פתק"י), שהביא עמו מאוסטרליה מתנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א מאת הרה"ח ר' איסר קלובגנט – תפילין המיוחסות למורנו הבעל שם טוב.

לאחר תפילת שחרית, טרם נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לאוהל (כפי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א אתמול), נכנסו לגן-עדן התחתון כל חברי הקבוצה. התי' העשיל גרינבערג מסר את התפילין לכ"ק אדמו"ר שליט"א. הוא החזיק את התפילין ביד אחת, אולם כ"ק אדמו"ר שליט"א תיכף הושיט

את שני ידיו בהתפעלות ולקח את התפילין ("דער רבי האָט אויס געשטעקט די הענט מיט התפעלות צו נעמן די תפילין"), ואמר לו: "אַ גרויסער יישר כח".

לאחר מכן נכנס כ"ק אד"ש חזרה לחדר, וסגר את הדלת באמצעות רגלו הק"!

[מוסיפים ומספרים כמה מהתמימים שהיו בשעת מעשה: תחילה הסתפקנו אם תפילין אלו אמנם של הבעש"ט, אך כשראינו באיזו חביבות והתפעלות כ"ק אדמו"ר שליט"א נושא את התפילין בשני ידיו, ועד כדי כך שלא מסיר יד אחת, אפילו לרגע, כדי לסגור את הדלת (שהרי את שקית התפילין אפשר להחזיק גם ביד אחת), וסוגר את הדלת ברגלו הק" (דבר נדיר כשלעצמו), חשנו שאכן אלו הם התפילין של הבעש"ט].

אחרי שובו מה'אוהל', בין מנחה למעריב, ביקש הרבי שהשלוחים לאוסטרליה וכן תלמידי ה'קבוצה' מארץ-הקודש יאמרו 'לחיים' ולאחר מכן אמר מאמר חסידות ד"ה "ביום עשתי עשר". לאחר מכן אמר שיחה שתוכנה הודיה וברכות למאחליו, ברכה בתוספת מרובה על העיקר.

ע"פ עדות הרבי ע"ע: **ענייני להיות שליח לעורר את כל אחד ואחת למלא תפקידו הנפשי והפנימי, בהווה ובעתיד, וכדבר משנה: אני נבראתי לשמש את קוני – ביקש הרבי לנצל יום זה (או ימים הסמוכים לו) לתוספת וריבוי בעניני תורה, צדקה ויר"ש.**

(התמ"ט גיליון כג, בשילוב פרטים מיומנים נוספים. ימי' מלך' ח"ג, ע' 1233)

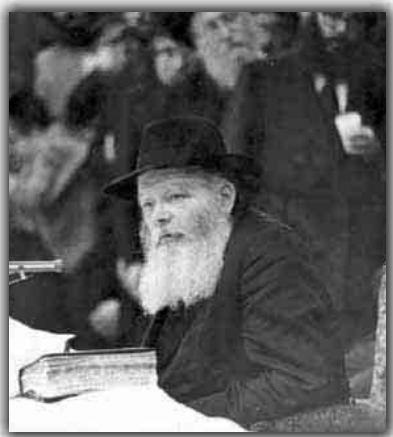
❖ תשל"ב / יובל ה-70

הרבי מציע מתנה

שנת השבעים לרבי, היתה אירוע בקנה-מידה עצום להרבצת תורה והפצת יהדות, לכלל ולפרט.

כבר בהתוועדות פורים תשל"ב אמר הרבי: **מכיון שישנם כאלה שמתכוונים בנוגע ליום-ההולדת וכו', וחושבים במה לבטא זאת, אם בעניין של צדקה או תורה וכו' – הרי כאן המקום להעיר ולהאיר, שראשית לכל יש לקשר זאת בעניין של תורה . . . למרות שעל מתנה לא שייך להציג תנאים, אך כשהמדובר במתנה שצריכה**

לגרום נח"ר, צריך לומר, שבין אם מתכוונים לעשות צדקה באופן מסויים או פעולות טובות ומעשים טובים באופן אחר – הרי נכון ורצוי וטוב וישר ונעים וכו' (ככל חמש-עשרה התארים שב"אמת ויציב) שאצל כל אחד תהיה הוספה בלימוד התורה – הן בנגלה הן בחסידות.

כשנכנס באותם ימים נער עם אביו ליחידות אצל הרבי, שאל הרבי את הבן: איזו מתנה אתה נותן לי ליי"א ניסן? הנער השיב: 14 דפי גמרא (בעי"פ), ו-7 מהם אני כבר יודע...

בייט אלול תשל"ב כותב הרב חדקוב ע"ה לרה"ח ר' יהושע-משה הלפרין, האחראי על ישיבת הערב בכפר-חב"ד:

"בשעתו שלח לנו כ' [כבודו] את כתבי התחייבותם של תלמידי שיעורי הערב שיחיו להוסיף בלימוד התורה בקשר עם שנת השבעים. לפי הנ"ל התחייב כל אחד מהלומדים שיחיו להיבחן עד זמן מוגבל בהלימוד שקיבל על עצמו. ובזה הנני לבקש את כ' [כבודו] להודיענו לפני ראש השנה הבא עלינו לטובה את רשימת אלה התלמידים שלמרות שכבר הגיע הזמן הקבוע לבחינתם לא עמדו במבחן".

בהתוועדות בש"ק פ' צו, יו"ד ניסן אמר: "אזוי ווי מאַרגען איז דאָך מיין טאַג" [=היות ומחר הוא הרי היום של], היו גם לשונות אחרות [ברשימה אחרת מובא הלשון: "בנוגע צו מאַרגן זונטאַג, וואָס דאָס איז דאָך אַ יום חשוב לעצמו"], ולכן אלו שמקבלים ע"ע להניח תפילין, הנני נותן להם זוג תפילין כשרות, ואולם בכדי שלא יהיה נהמא דכסופא שיתנו שקל אחד, ובארצות הברית דולר אחד, וגם כל הישיבות הזקוקות לכסף שיודיעו.

השיחה ביי"א ניסן שאחרי אמירת המאמר, נאמרה אחרי שניגנו "בך ה' חסיתי" בהתעוררות גדולה – והשיחה היתה למרכז ההתוועדות, התקופה וכל השנה שלאח"ז.

הרבי התייחס ליסברא', שכאילו מאחר שהגיע לגיל של "ימי שנותינו בהם שבעים שנה", הרי עתה הזמן לחשוב על מנוחה וכו':

חשבתי: (א) אין להביט על הפאספורט אלא להתחשב בתחושה, ובמיוחד לדאוג לשנים קיימים בדומה לפירוש חז"ל על "בא בימים"; (ב) בהמשכו של הפסוק נאמר "ואם בגבורות" – כלומר להמשיך באופן של תגבורת והתגברות.

מבצע ע"א מוסדות

הרבי עורר אז שמכיוון שעוברים משנת השבעים ונכנסים [לעשור ה]שמונים הרי

לפחות במשך שנה זו שיתוספו שבעים ואחר מוסדות.

במקומות רבים הוקמו גופים שמטרתם היתה ליזום ולרכז פעילות להקמת המוסדות החדשים. באה"ק הוקם "המטה הארצי להקמת ע"א המוסדות", בו היו חברים בין השאר הרה"ח ר' זושא וילימובסקי ע"ה, הרה"ח ר' אפרים וולף ע"ה ויבדלחטי"א – הרה"ח ר' ברוך גופין (ששימש כמזכיר ורכז הפעילות).

הרבי המשיך לעורר על הנושא ודירבן הקמת מוסדות חדשים, כמו ספריות (בו' תשרי תשל"ג) ועוד.

ואשרו אתכם כל הגוים

א' התי' ששהה ב-770 בפתחת אירועי שנת השבעים – רשם ביומנו:

את התוועדות י"א בניסן פתח הרבי בשיחה קצרה שתוכנה: ברכה לגאולה קרובה במהרה בימינו אמן.

מכל העולם שלחו ברכות. הרה"צ [ה'בית-ישראל] מגור שיגר שליח מיוחד [לאחל לרבי ברכות ואיחולים ליום הולדתו]. כל אלופי וקציני צה"ל שלחו ברכות וגם רוב חברי הכנסת. גם – להבדיל – סנטורים מה'בית הלבן' שלחו ברכות. הנשיא ניקסון שלח שליח מיוחד. וגולדה מאיר (ראש ממשלת ישראל) שלחה את השגריר שלה בואשינגטון [מר יצחק רבין] שבא לכאן להביא ברכות בשמה.

י"ל (עוד לפני י"א ניסן) קונטרס השבת-ברכה מכ"ק אד"ש, והוא קטע משיחת ש"פ וישלח תשכ"ט, מענה לברכות ואיחולים לרגל שנת ה-40 לחתונת ק'. ההוצאה השניה – לקראת י"א ניסן – היא בהשמטת הקטע הנוגע ל-40 שנה – עם הוספות וכו'.

מכל קצווי תבל הגיעו אנ"ש שהביאו מתנות לרבי. כך למשל הביאו ספר-תורה עם כתר מרוסיה (ע"י השליח בבאפאלו הרה"ח ר' נתן גורארי'), והיתה הכנסת ספר-תורה ב"יב ניסן (לאחר תפילת המנחה).

אגב: כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה שישירו את הפעמונים מהכתר. כן הביאו שלוחי הרבי מקליפורניה כתר לספר התורה הקטן שקוראים בו תמיד (של האחרים הקדושים מסלאוויטה, שהוגנב להם במאסרם).

מיד אחרי שהרבי הכריז על הקמת המוסדות החדשים, נוסדו כבר למחרת, כמה מוסדות. בית חב"ד א' נוסד בקליפורניה (בסט. דואיג). כזכור הבטיח הרבי בהתוועדות השתתפות של 'מעשר' מהוצאות הייסוד של כל מוסד חדש – ואכן, כשנכנסו השלוחים

'יחי אדוננו' - נוסח 'שנת השבעים'

לפנינו צילום המברק ששלחו בני משפחת גרליק ממילאנו לכ"ק אד"ש לרגל יום הולדתו ה-70, בו הם מברכים בנוסח הבא: **"יחי מלכנו כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א מלך המשיח"**. לפנינו צילום המברק (למעלה) ומענה כ"ק אד"ש (למטה). מעניין לציין כי בנוסף על המענה הרגיל על המברקים לרגל שנת השבעים, ביקש הרבי להוסיף שורה מיוחדת: **"בנועם הנני לאשר קבלת מברק הברכה"**.

הרב מנחם מ. שניידמן
 170 Kottner Passway
 Brooklyn 12, N. Y.
 NY 11238 2000

הרב מנחם מ. שניידמן
 170 קוטר פאסיי
 ברוקלין 12, נ. י.
 ניו יורק 11238 2000

ב"ה, י"א ניסן ת"שס"ב
 ברקולין, נ. י.
 ה"חב"ד תרמ"א א"ה ג"ב קודם כ"ב כו"
 מ"ח גרשון פנחסו י"ח
 ק"רנ"ה מ"ח מ"ח
 י"ח

שלוש דברים
 כבודי הנני לאשר קבלת מברק הברכה.
 לקדמת אה המבורך, זמן חירותי, חנה עלינו ועל כל ישראל
 למופת, הנני בזה להודיע ברבתי לרוב כבוד ושם ולחירות אשמה,
 חירות מורכבת בלבב ורעיונות כרוה - על דבר המעבד כבודי ה"
 משנה ומוכח בלבב.

ולמשפט חירותי ושמה זו בימי כל חסד כבודי.
 ובצדק שקבוצת אה, המבורך עלינו כבודי חסד חיים,
 חרי חיה בכל עניני אהד ומשפט כל חיות וכל חליה, וכמו
 שנאמר בכל ירוקי יקרו.

ברכים אה
 מ"ח על חסרותי, וכבר מלפ"י חירות כבודי ורעיונות
 (ח"ק קודם חסרותי) מברכתי, מברכתי על ח"ק שמועטו חרותי
 על חסרתי.

מקליפורניה הוציא ממגירתו חבילת שטרות (כנראה בלי לספור) ונתן להם.

יום הבהיר י"א ניסן עבר כאן בשמחה רבה ובהתרוממות-רוח גדולה.

יש לי פנייה אישית בזה

ברשימת הרה"ת ר' יקותיאל מנחם ראפ, מסופר על סיום שנת השבעים - אדר-ניסן תשל"ג:

"בשבוע שעבר נכנס ליחידות' ראש-ישיבה מארץ הקודש והראה לרבי כתב-יד מתשובות הרי"ף שברצונו לפרסם (הוא סיפר, כנראה, לרבי שאין בידו האמצעים להדפסה). הרבי אמר: אני אשלם עבור ההדפסה (נדמה לי - מקופת חשאי) והוסיף: תשתדלו שהספר יצא לאור עד י"א ניסן השתא, יש לי פנייה אישית בזה".

תקליט במסגרת הע"א

לרגל שנת הע"א הופק תקליט חדש של ניגוני חב"ד וכך השתלשלו הדברים:

הרב חודוקוב קרא לחזן ר' משה טלישבסקי ואמר לו כי הרבי רוצה למנותו כבא כוח מטעם ע"א המוסדות

להפיק תקליט חדש עם ניגוני חב"ד. הרב חודוקוב שאלו אם הוא מוכן לקבל עליו את המינוי, וכשהסכים אמר לו: הרבי הורה שהתקליט צריך להיות מוכן בזריזות, ובד בבד שהדבר לא יהיה בסתירה לטיבו האיכותי.

הרבי הורה כי הניגון הראשון יהיה 'ניגון ג' תנועות' (ג' בבות מהבעל-שם-טוב, המגיד ואדמו"ר הזקן), אחר-כך 'צמאה לך נפשי', וכן שיכללו בתקליט את 'ניגון הקפות' של אביו, 'שאמיל', ו'ופרצת'.

ר' משה הכניס לרבי רשימת ניגונים נוספים וביקש מהרבי לבחור את אלה שנראים בעיניו, אך הרבי הורה שיעשה כהבנתו. כמו"כ הורה לכלול בתקליט גם את הניגונים ממרוקו ('עזרני אל-חי'), מבוכרה ('אתם שלום') ומגרוזיה ('מי הוא זה', שלימדו ה'חכמים' מגרוזיה בחודש תשרי זה).

כעבור מספר ימים נקרא ר' משה לרב חודוקוב שאמר לו: הרבי נוסע מחר ל'אולה' והוא מבקש את רשימת הניגונים שבחרת לתקליט. הלה מסר את הרשימה. כששב הרבי מה'אולה' הורה להוסיף את הניגון 'ניעט ניעט ניקאווי'.

החזן שאל שוב בכתב אם יוכל לכלול בתקליט הקלטה מהתנועות יו"ד שבט (תשל"ג), שבה שר הרבי עם הקהל את הניגון 'צמאה לך נפשי'. הרבי הגיב: "נכונה ההצעה" ושיצוין על מעטפת התקליט שהניגון 'צמאה' לקוח מהתנועות.

[בתקליט הופיעו גם ארבעת הניגונים החדשים מפרק ע"א בתהלים על הפסוקים "בך ה' חסיתי", "כמופת הייתי לרבים", "אבוא בגבורות" ו"תרננה שפתי".]

לא לפגוע בשמחת הפסח

בפורים תשליב ביקש הרבי: מכיון שישנה שמועה, שיש כאלה שרוצים לשהות כאן ב'ניסן, כדי למסור איחולי לבבם פנים אל פנים או פה אל פה – הרי ידועה בכלל ההנהגה ש'ושמחת בחגיך' צריך להיות על-דרך הנאמר בפורים "משפחה ומשפחה", "איש וביתו" – צריך הדבר להיות באופן שלא יפריע חס ושלום לעניין ההימצאות ביום-טוב, ובפרט ב'סדרים' איש ואשתו ביחד.

ביומן ר"י הלוי הורוביץ ציין: "ביום י"ב ניסן נסעו כל האורחים חזרה לבתיהם, כי כן ציווה אד"ש ששמחת יום-טוב צריכה להיות איש ואשתו. אבל כשהיו האורחים כאן להתנועות, באו אורחים רבים מאוד כמדומה יותר מכמו שהיו ביו"ד שבט הגדול".

בראש-חודש ניסן תשמ"ב ביקש הרבי להימנע מלבוא ל'ניסן מקצווי-תבל ולהישאר כל אחד במקומו. הרבי הזכיר נימוקים רבים ומהם: "התורה חסה על ממונם של ישראל". בד בבד הורה שההוצאות שחשבו להוציא על הנסיעה לכאן . . הנה מחצית מהוצאות אלו יתנו לצדקה, ומחצית הב' – עבור הוספה בהידור בעל העניינים הקשורים עם חג הפסח.

עוד אמר: מאחר שבמקומו [מקום מגוריו] של כל אחד ואחד ישנם בוודאי יהודים

שביכולתו להשפיע עליהם בנוגע לאחד ממבצעים ה'מפורסמים'... וידוע הכלל ש"עני עירך קודמין" – הרי מובן, שכל אחד ואחד צריך להישאר במקומו, ולעסוק במבצעים אלו באופן המתאים, מתוך מנוחת הגוף ומנוחת הנפש.

ובפרט ביום המיוחד (שמייחדו משאר ימי השנה) – "א ניסן – לעסוק במבצעים אלו (כל אחד ואחד במקומו) ביתר שאת ויתר עוז.

והבהיר בצורה ברורה: כאשר מקשרים את הנסיעה לכאן עם עניין הקשור אלי באופן אישי – הרי דעתי ורצוני שההנהגה תהיה באופן האמור.

ועוד אמר: כללות עניין ההתבוננות הנדרש ביום הולדת (כפי שהובא ב"היום יום" "א ניסן) שייך בעיקר כאשר האדם נמצא בפני עצמו. לא תהיה לי אפשרות לקבל את האורחים שיבואו לכאן לקראת "א ניסן – לא ב"א ניסן (ביום ההולדת עצמו), ולא ביום שלאחריו – שאז נהוג לנסוע ל'ציון'. את האיחולים – מוטב שישלחו בכתב, וישארו במקומם.

שנים לאחר מכן, בט"ז אדר תשמ"ג – בכינוס "צבאות השם" – חזר הרבי על דבריו בנימוק נוסף: הנסיעה לכאן לקראת "א ניסן תהיה על חשבון ההכנות לפסח, ובפרט שבשנה זו כרוך הדבר בטירחה נוספת מכיוון ש"א ניסן חל ביום שישי.

❖ תשל"ג

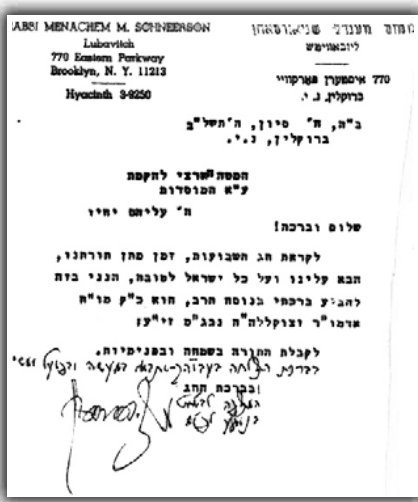
סיכום מבצע ע"א מוסדות

בהתוועדות דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א על הפסוק "משפטיך למלך תן", והיחס לענין ע"א המוסדות – באומר:

הקמת ע"א מוסדות ופעמיים וג' פעמים ככה – צריכה להיות באופן של "משפטיך למלך תן" – פעילותו של יהודי בעניין זה הרי היא בשליחות "מלכו של עולם", עליו לפעול שם שממושפעיו ייצאו מושפעים כאלה שיהיו בבחינת "משפטיך", שיקלטו ויקחו זאת, ויהיו לא רק מקבלים אלא אף משפיעים, בבחינת "טופח על מנת להטפח" וכו'.

הדברים נאמרו כסיום לשיחה שהחלה בדברים הבאים: בהמשך ל"א בניסן תשל"ג, שאז דובר על הקמת ע"א מוסדות, אשר בעזר ה' היה זה הרבה מעבר לכך – עד לאור הכלל, "מי שיש לו מנה רוצה מאתיים; מאתיים – ארבע מאות", יה"ר שיהיה כך אצל אלה שכבר פעלו עד עתה בע"א המוסדות ויותר מזה – יהיה אצלם "כמה פעמים ככה", ואלה שעדיין לא עסקו בזה כלל הדרוש, או אלה שמסיבה כלשהי

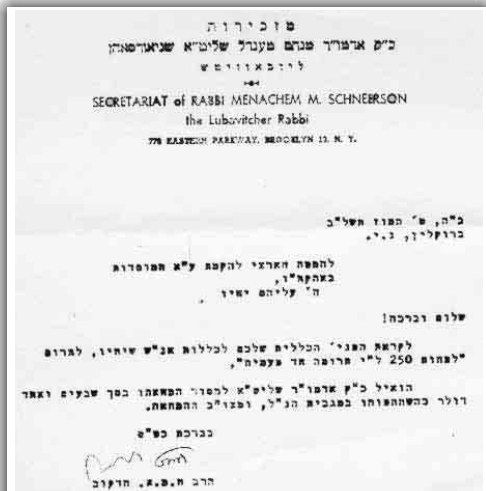
מכתב אד"ש ל"מטה הארצי להקמת ע"א מוסדות"

לא פעלו עדיין כלל בנושא – יקויים בהם "קנאת סופרים" המביאה ל"תרבה חכמה" (וקישר זאת לפסי "לשלמה .. מלך").

להלן כמה עובדות בענין ע"א המוסדות, שהוקמו בארץ-הקודש:

בח' סיון תשל"ב שיגר הרבי מכתב המופנה ל"המטה הארצי להקמת ע"א מוסדות ה' עליהם יחיו" (ראה צילום), והוסיף בכתב יד קדשו: **בברכת הצלחה בעבודת הקודש – שתבוא במעשה ובפועל ממש ובברכת החג המצפה לבשורות טובות בנוגע לפועל ממש.**

הרבי המשיך לעורר בנושא ודירבן הקמת מוסדות חדשים וכפי שניתן לראות במכתבו של הרחמ"א חודקוב ז"ל ל"המטה הארצי להקמת ע"א המוסדות באהקת"ו". המכתב נשלח בצירוף המחאתו של הרבי בסך ע"א דולרים (ראה צילום).

❖ תשל"ד

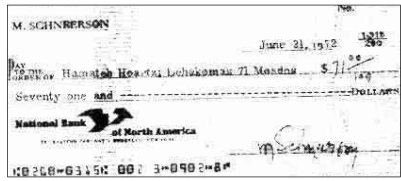
ארון קודש וסטענדר במתנה

לרגל י"א ניסן הוגשה לרבי מתנה מקורית: ארון-קודש לספר הפטרות עתיק המונח בחדרו הק'. יום לאחר מכן שיגר הרבי מכתב מיוחד באנגלית למעניקי המתנה (להלן קטעים מהמכתב בתרגום חופשי):

לכל המשתתפים במתן הארון קודש ל"א בניסן תשל"ד

שלום וברכה!

נתינת דבר כה קצוב ותוכני, כולל גם זמן ומקום המאורע,

מכתב המזכירות והמחאת כ"ק אד"ש ע"ש 71 דולר כהשתתפות במגבית הכללית שנערכה מטעם המטה בשלהי שנת תשל"ב עבור הקמת ע"א המוסדות

דורשים התבוננות מיוחדת. במיוחד על-פי הוראת הבעש"ט, שכל מאורע בחיים יכול ובמילא צריך לשמש הוראה מעשית לאדם המתבונן בחייו היום-יומיים ובהנהגתו, והיסוד לזה הוא, שכל דבר שקורה ודאי בהשגחה פרטית בכל פרט, לכן המסירה נותנת לנו הרבה חומר למחשבה, וחלק הימנה ראוי להציג בתוך מכתב זה.

האדם נקרא "עולם קטן". חכמינו מדגישים שאין זה ביטוי בלבד, אלא שדימוי זה מקביל בהרבה פרטים, עד לפרטים קטנים. הרעיון הכרוך בדימוי זה הוא, שהאדם והעולם שבו הוא חי קשורים . . ומשפיעים זה על זה באופן הדדי...

רעיונו של הארון קודש הוא, שזה דבר גשמי עשוי מעץ, מתכת או חומר אחר ומוקדש להיות משכן לספר תורה, שגם הוא עשוי מדברים גשמיים (קלף, דיו וקולמוס) והוא קדוש היות והנכתב הוא דבר ה'. . היות שהארון-קודש הוא דבר כה רוחני מצד היותו משכן לדבר יותר קדוש בכל חפצי קודש – הספר תורה – נהוג לנאותו, כפי שאכן נעשה בספר התורה שהוצג, אפילו שארון הקודש מכיל תאים תחתונים שאינם משמשים כל תפקיד מלבד שמירת חפצי קודש.

האדם הוא כמו ארון קודש. הגוף מורכב מבשר ועצם וכו' גשמיים, ועם כל זה הוא מהווה משכן לנשמה, שהיא רוחנית קדושה וטהורה. אי לכך חייב הגוף להישאר קדוש, כי הארון מהווה משכן לספר תורה.

באמת הדימוי יכול לכלול את כל העולם כולו, שבו ציווה הקב"ה לבנות מקדש, שכינה לאורו וקדושתו של הקב"ה, ולחדור בכל העולם. באורח דומה, היחיד מוכרח להשתדל לעשות את ליבו ומוחו – למרות היותם מחומרים גשמיים – מקדשות...

שני "המקדשות" – "המקדש" שנמצא בכל יהודי איש ואשה, ו"המקדש" שהקב"ה ציווה לבנות בשבילו בעולם הזה – מוזכרים באותו פסוק זה. במילים אחרות המטרה העילאית של המשכן בנויה בשביל הקב"ה היא לעשות כל לב ומוח יהודי משכן ראוי למשכן ה'.

ההוראה לתמיד מהנ"ל הוא, שלמרות שבזמן הזה בית-המקדש אינו קיים, והוא ייבנה בביאת המשיח – הרי המשכן שבכל יהודי, איש ואשה, נמצא שם תמיד . . עליו ועליה לטפחו ולעשותו פעיל, בהקדשת החיים היום-יומיים.

לאור האמור, יחד עם תודתי הנרגשת על אלפי האיחולים שליוו את המתנה, ברצוני להביע תקוותי מתוך תפילה שזה יעורר את כל המשתתפים לחזק ההחלטה לעשות ארון קודש מחיים האישיים . . ויהי רצון שהקב"ה יתן שזה יתבצע ברוח של חירות אמיתית

מכל הפרעות מוסריות ורוחניות . . ועוד שגם מקום הנתונה גם חשוב, היות שהיה זה כאן המקום שכ"ק מו"ח עשה "מקדשו בתפילה ותורה" במשך עשר שנותיו

האחרונות בעלמא דין, מקדש שנמשך
באותה רוח.

לאחר ההתוועדות של י"א
ניסן, נכנסו לכ"ק אד"ש השלוחים
מבאפאלו (ביניהם הרה"ח ר' נתן
גורארי') והביאו עמהם סטענדער
חדש לחדרו הק'. הסטענדער היה
גדול מאוד, וכ"ק אד"ש שאל אותם:
וואָס זאָל איך טאָן מיט דעם? [= מה
אני צריך לעשות עם זה?], וסיפר את
הסיפור מאדמו"ר הזקן עם אדמו"ר האמצעי בנוגע ל'עבודה' עם הסטענדער.

❖ תשל"ו

יממה שלימה של לימוד התורה

הרה"ת יצחק מאיר סוסובר (מראשלי"צ) מתאר ביומנו איך ניצלו את יום ההולדת
י"א ניסן תשל"ו: ב-770 נערכו משמרות שלמדו תורה במשך 24 שעות היממה.

❖ תשל"ז

להחליף מודעות בצדקה

באור ליום שישי עשי"ק פ' ויקהל-פקודי, כ"ח אד"ר תשל"ז, התוועד הרבי, ואמר:

ישנו עניין נוסף שרוצים להבהיר: מכיוון שהגיעו ידיעות מאחדים ואחדות
שרוצים או משתוקקים לפרסם מודעת ברכה בעיתונים ליום ההולדת ורוצים
להשפיע על אחרים – מבקש אני מכל אחד ואחת . . . שכל אותם פרוטות ושקלים
ואגורות (בכל מדינה לפי ממון שלה) שרצו להוציא על פירסום המודעה – שיתנו
לצדקה ושלא תתפרסם כל מודעה.

אלה שרצו לעשות זאת כדי לגרום לי נחת רוח . . . וכו' – כוונתם רצויה, אך הכסף
נלקח מרשותם והוא ניתן לעניין גדול – עניין הצדקה; כל אחד [מהם] יתן זאת
לצדקה ומתן בסתר או בגלוי במקום שהוא רוצה, במקומו, ואין צורך לשולחו למקום
פלוני. ובפרט אם הכסף יוקדש ל'מבצע פסח' (או לאחד משאר המבצעים שהוזכרו)
– הרי זה "דבר בעיתו מה טוב".

כאן הוסיף הרבי דבר מעניין: ועל דרך זה אלו שרצו לשגר מתנות בנוגע ליום-
ההולדת – אף הם יתנו את סכום הכסף שרצו להקדיש למטרה זו – לצדקה . . .
והעיקר הוא שכל אחד יוסיף בלימוד התורה ובקיום מצוותי'.

בהתוועדות של י"א ניסן, לאחר שעברו שלוחים וראשי ערים ונתנו מתנות לכ"ק
אד"ש, ניגשו שני ציירים רוסיים ומסרו לכ"ק אד"ש ציור שלו במסגרת מאוד גדולה,

הם הרימו את הציור והראו אותו לכולם, כ"ק אד"ש חייך רמזו שישימו את זה למטה, ואמר להם להגיד 'לחיים'.

הם הרימו את הציור והראו אותו לכולם, אד"ש חייך...

אח"כ נגש הצלם מר יצחק ברז ומסר לכ"ק אד"ש תמונה גדולה שצלם ופתח את זה לבד וגם הרים את התמונה להראות לכולם, כ"ק אד"ש חייך אליו ואמר לו להגיד 'לחיים'!

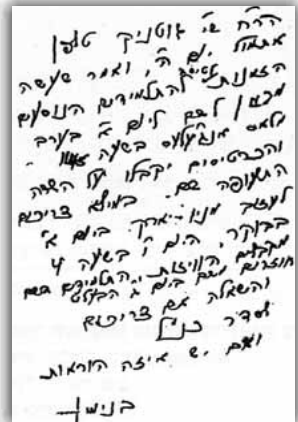
(״בית חיינו״, תשל״ז גיליון 15)

❖ תשל"ח

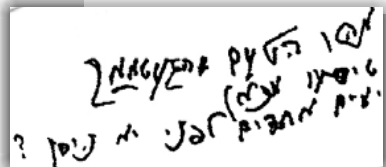
ישר כוח למשתתפים בהתוועדות

בהתוועדות י"א ניסן הודה הרבי לכל אלה שהתאספו בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, וקישרו בביטוי של השתתפות עידוד וחיזוק להפצת התורה והיהדות, הנמשכת על-ידי פעולה שהתחילה על-ידו. זו היתה פעולה נמשכת, הינה ותהיה פעולה נמשכת עד לאופן של פירות ופירי פירות; הם קישרו זאת ביום הקשור בפלוני בן פלוני, שהוא בין אלה שיש להם הזכות להמשיך את הפעולה נמשכת של כ"ק מו"ח אדמו"ר.

הרבי הוסיף וציין כזכות נעימה, מתוקה והתחייבות טובה לבטא ישר-כוח לכל הנאספים כאן, במקומות אחרים וכל אלה המאזינים להתוועדות או אלה שיקראו או ישמעו את מה שדובר כאן בהתוועדות (משום שאף הם רצונם להשתתף בכך).

והרבי בירך: שיהיה זה באופן (כפי הנאמר בביכורים) ד'תשנה לשנה הבאה" שכל אחד מהם יהיה לו אריכות ימים ושנים טובות, ושיוכלו לעסוק ביתר שאת בהפצת התורה והיהדות, בהמשך לפעולות כ"ק מו"ח אדמו"ר והנשיאים שלפניו עד אדמו"ר הזקן והמגיד עם הבעל-שם-טוב – ולהוריד זאת למטה מעשרה טפחים, עד לחומריות של עולם הזה, שאותה יהפכו לגשמיות ושהגשמיות תהיה באופן של 'כלי' לרוחניות.. וכיוון שכמה קישרו זאת עם פלוני בן פלוני – ישנה אפוא זכות נעימה לבטא הכרת טובה פרטית.

מטנה אד"ש לשאלת הרב חיים גוטניק לגבי תוכנית נסיעה של תלמידים מנ"י לישיבה במלבורן בחודש ניסן (ראה צילום): "מהו הטעם והגשע שאק שיטעו מכאן ימים אחדים לפני י"א ניסן?"

הרבי מצפה למתנות

בב' אדר בסיום תפלת המנחה, כשחזר כ"ק אד"ש לחדרו, עמד הרה"ת ר' זלמן פויזנר ע"י דלת ג"ע התחתון ומסר לאד"ש ספר שהוציא (באנגלית) מתנה, ושאלו כ"ק אד"ש האם זה ספר חדש, וענה שזו מהדורה בתרא של ספרו, ואמר לו אד"ש: **מדוע לא הוצאת ספר חדש? אני רוצה שלי"א ניסן תביא לי ספר חדש – בתור מתנה.**

בי"א ניסן כתב הרבי לרב אלתר הילביץ שחיבר שורת ספרים חשובה: **"ציפיתי שליוס ההולדת אקבל מתנה ח"ב [=חלק ב'] דספרו – ויה"ר [=ויהי רצון] שיהא עכ"פ [=על כל פנים] לחה"ש [=לחג השבועות] (דשנת השבע) דכך בני"י [=בני ישראל] כקטן שנוולד דמי".**

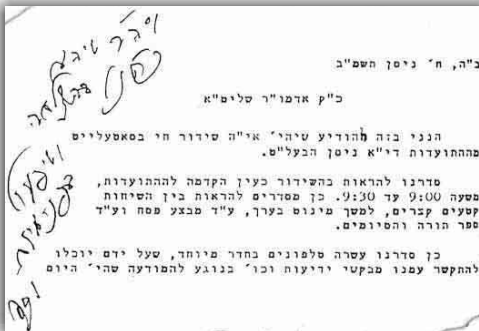
כוונת הרבי הייתה לספר 'חקרי זמנים' ח"ב שנדפס בין השאר לאור בקשת הרבי ועידודו וכפי שציין המחבר ב'מבוא לספר'.

גם הפרופסור החסיד ר' פסח רוזנבלום גילה (בראיון ל'כפר חב"ד' גל' 593): "הרבי נהג לבקש ממני תמיד מחקרים חדשים. לפני פורים הרבי ביקש 'משלוח מנות' ולפני י"א בניסן 'מתנת יום-הולדת' – ותמיד התכוון למחקר חדש... פעם הבאתי נייר עבודה מסויים והרבי רק הביט בו רגע, ומיד שאל: האם לא הבאת לי את זה כבר קודם? – ואז הראיתי לרבי הערה שכתבתי בפתח המאמר, ובה ציינתי שגרסה קודמת של החומר הנוכחי נמסרה לרבי מליובאוויטש לרגל יום-הולדתו..."

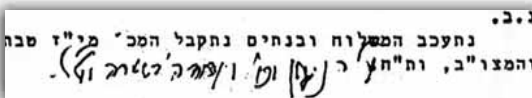
❖ תשמ"ב / יובל ה-80

קהל עצום בהתוועדות

כבר משעות אחה"צ התחילו לתפוס מקומות, ולערך מהשעה 6:00 כבר היה קשה למצוא מקום טוב להתוועדות, ולפני שכ"ק אדמו"ר שליט"א הגיע כבר היה קשה להיכנס ל-770. כפי המתוכנן היה שיעשו אוהל מחוץ ל-770 ואלו שלא יוכלו להיכנס יהיו שם ויראו את כ"ק אדמו"ר שליט"א על מסך וידאו ענק.

מענה על הודעה שארגנו שיודר מהתוועדות י"א ניסן תשמ"ב: "ויה"ר שיהא כהנ"ל בהצלחה ושיפעול בפנימיות וכו"

אמנם בבוקר כבר תקעו יתדות ומתחו חבלים אך מפני הקור והרוח והשלג פירקו את הכל, וכנ"ל בהתוועדות

היה צפוף מאוד... ו-770 ה"י מלא מקצה א' לשני כ"ק אדמו"ר שליט"א ישב קרוב לעמוד לצד ארון קודש (תמיד יושב בצד העמוד לכיוון מערב). בהתוועדות השתתפו רבנים אנשים חשובים ואנשי ציבור וכו', ביניהם: ראש עיריית נ.י., הרב יאָלעס, הרב עלבערג ועוד.

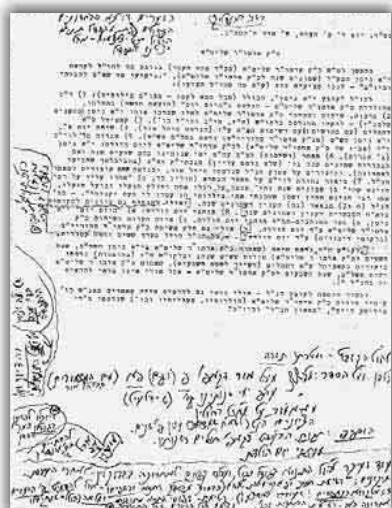

בסיום ההתוועדות, אחרי ברכה אחרונה בירך "בורא פרי הגפן", ואח"כ אמר שילכו לפי סדר שיעברו מצד אחד לצד שני ומבקשים שלא ידחקו כי כולם יקבלו. כל אחד יקבל תניא ודולר ואין משנה אם קודם או אח"כ ואין נפק"מ בזה, ושלא יהיו בבלולים שזהו היפך "כי לא בחפזון תצאו", ואין משנה שזה ייקח כמה דקות, ואני אחכה עוד יותר עד שיבוא לקחת אחרון שבישראל הנמצא כאן, ואמר שכן ג"כ ירדו הנשים לקבל אחרי שיצאו האנשים מקודם לכן, בכדי שלא לעשות בבלולים, והסביר מדוע ג"כ הנשים חייבות בלימוד החסידות.

אח"כ אמר עוד הפעם שלא ידחפו כי זהו רק יבלבל וכשזה יבלבל זה יארך יותר זמן. חילק כמה תניאים, ובאמצע הפסיק ואמר שאם ידחפו אזי יפסיקו (לחלק) ויותר טוב שירגעו.

עדיין עוד לא נהיה סדר מוחלט, ואז התיישב כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמר שכו"ז שלא יפסיקו לדחוף לא יחלקו תניאים! וכשנהיה סדר מוחלט ואף אחד לא דחף נעמד שוב והמשיך לחלק.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התיישב בשעה 3:45 והמשיך לחלק עד השעה 4:55. לאחר שנגמר התור של האנשים, קם כ"ק אדמו"ר שליט"א ממקומו בחינוך הורה בידו הק' שכולם ייצאו (העביר ידו מצד ימין לשמאל)

הגהות אד"ש לתוכן קובץ י"א ניסן - שנת ה-80

והתחיל לשיר "כי בשמחה תצאו" ובידיו הק' הורה להגברת השירה ובזמן זה נעמדו לשיר ואז עשה כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב בידו שיצאו.

לאחרי שיצאו כמעט כולם התחיל לחלק לנשים כשהוא עומד. באמצע הכריז לייבל שיצאו כולם ואז יצאו עד האחרון... לאחרי שחילק לנשים כחצי שעה התיישב וחילק להם עד השעה 6:10, ואמר לכל אחת ואחת פסח כשר ושמות.

(מיומן ר' אהרן קורנט)

❖ תשד"מ חלוקת התניא

בסיום התוועדות י"א ניסן הזכיר הרבי את חשיבות ההשתדלות בהדפסת התניא בכל מקום בו נמצא יהודי ובישר על הדפסת ספר התניא הוצאת ה-1000, שבסופו נדפסו כל דפי השער כבפעם הקודמת (בתשמ"ב). הרבי הוסיף כי כל אחד ואחד שתהיה לו סבלנות להמתין, יקבל מהדורה זו, בצירוף שטר של דולר ע"מ לתתו לצדקה.

הרבי ביקש שיגשו בסדר מסודר, ללא דחיפות כו', מכיון שיהי' מספיק עבור כולם. עוד אמר הרבי, כי בכדי לתקן את מה שבפעם הקודמת (תשמ"ב) ארכה החלוקה שעות רבות וזאת משום שהמחלק הי' רק אחד – יחולקו הפעם ספרי התניא ושטרות הצדקה עי"י "שלוחים" – אברכי הכולל, ומכיון שישנם חמישים אברכים לערך, תהיה החלוקה מהירה פי חמישים מאשר בפעם הקודמת. כדאי גם, המשיך הרבי, שתלמידי הישיבה המבוגרים יסייעו בהגשת ספרי התניא, הבאת ארגזי הספרים, וכיו"ב. הרבי הציע שאברכי הכולל יעמדו בצפוננו של ביהמד"ר ("אין צפון אלא תורה") קרוב אל מקום היציאה, ושאר כל הקהל ישארו לשבת על מקומם, ויגשו אחד אחד לקבל את ספר התניא ושטר של דולר, ואז יוכלו לצאת מביהמד"ר ולפנות את המקום לאלו שעדיין לא קיבלו.

הרבי הורה לנגן ניגון הכנה, ניגון אדמוה"י (בבא דה' פ"א), ניע זשוריצי כלאפצי ואח"כ הורה לשייץ שיחיי לנגן "יהי רצון כו' שיבנה ביהמ"ק". הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה ואח"כ ציין שהאמור לעיל אודות חלוקת ספרי התניא מכון לאנשים, נשים וטף.

לאחר שברך ברכה אחרונה, אמר: **אשאר על מקומי עד שאברכי הכולל יעמדו על מקומם ויגישו להם את ארגזי ס' התניא. וכאמור – כל הקהל יואיל בטובו הגדול להשאר על מקומו ולקום אחד אחד, ואז יסיימו מוקדם יותר, ובסדר מסודר.**

חברי הכולל עלו לבימת ההתוועדות וקיבלו חפיסות של שטרות בני דולר, בינתיים נתחוללה בבית המדרש מהומה קלה, שכן לא ידעו מהיכן יגיעו הארגזים, הרבי שאל (ברמקול): **מה קורה שם? ושוב קרא: אולי מישהו יביא איזה ידיעה מהנעשה! בינתיים סימנו חברי המזכירות ר' בנימין קליין ור'**

לייבל גרונר שכל הבחורים ירדו מהספסלים שעיי' היציאות. ריליג גם התקדם לכיוון אחת היציאות לראות אם הספרים הגיעו. ואילו ר' בנימין סימן והכריז מהבמה. הרבי פנה אליו ואמר לו: **למה אתה עומד פה וצועק?! ...** אח"כ פנה להזקנים שיושבים שם

ושאל: **און וואו איז מיין צווייטער גענראל!!** [=היכן הגנרל השני שלי?!] לבסוף חזר ריל"ג והודיע שהגיעו הארגזים. הרבי קם ממקומו ואמר: **אם כן – יכול אני לגשת לקבל את ספר התניא...** והלך לעבר היציאה, שם חילק תניא'ס האברך ר' י.ג. לברטוב וכשראה את הרבי עומד לידו, נתן לו תניא מהארגז בצירוף דולר (הרבי מצא שהיו 2 דולרים ולקח את שניהם) אח"כ חיכה הרבי עד שגם הרב חדקוב, רב"ק וריל"ג קבלו ספרי תניא ויצא מה"זאל".

בינתיים נמשכה החלוקה מחוץ ל"זאל" ע"י היציאות והבחורים המבוגרים הזדרזו להוביל את הארגזים מקרון משא ענק, שעמד ברחוב סמוך (וינון סט', ע"י הכולל).

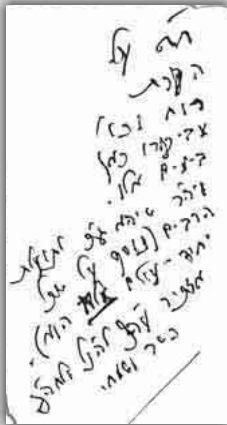
ברחבה ובשדרה שליד 770 עמדו אנ"ש והת' רוקדים ושרים את הניגון "וידעו כי אתה וגו'". גם לאחר שיצא הרבי ונסע לביתו נמשכו הריקודים עם ספרי התניא. כשעבר הרבי במכוניתו בכביש השירות, ראה אשה מחזיקה בילדתה. לילדה לא הי ספר תניא ביד, הרבי הגביה את התניא שלו, וסימן – מתוך המכונית, כאומר – "היכן התניא שלך?!"

(רישומה של שנה בבית חיינו – תשד"מ)

❖ תשמ"ו

הפתעה: חלוקת דולרים לכאו"א

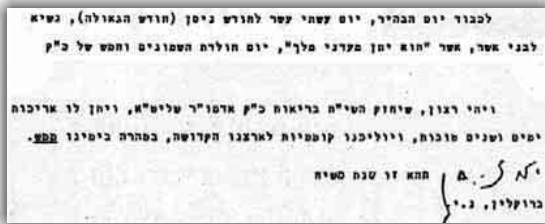
בשעה 8:30 היו ריקודים ברחוב ברחבת 770, רובם מתנדנדים, כ-30 תמימים ורוקדים את השיר החדש מזה כמה שעות. הדבר התחיל אתמול בלילה בחצות: הכינו טור שלם באוכל מכל טוב בזאָל הגדול של 770, רבים מחשובי אנ"ש והתמימים הגיעו להתוועדות, על פני כולם נבעה ארשת של רצון לקבלת החלטות טובות. ר' ב. ש"ט נטל את שרביט הדיבור למשך 3 שעות, אח"כ נח קמעא ובהתחמקות חרישית נעלם מהשטח, אז נטלו לידיהם כמה מחשובי התמימים את רשות הדיבור ולכל לראש החלו בניגון החדש, ובוה המשיכו כל הזמן עד שנגמרו כל ה-50 בקבוקי המשקה.

מענה לא' שהגיע לחגוג את י"א ניסן בבית חיינו: "ת"ח על הקורת רוח וכי מביקורו כאן בימים אלו. ויה"ר שיהא ג"כ לתועלת הרבים (נוסף על שכל יחיד – עולם מלא הוא). אזכיר עה"צ להנ"ל ולצה"פ כשר ושמח"

בבוקר הגיע כ"ק אד"ש מביתו בשעה 10:18, וכעבור 2 דקות [ע"פ יומן אחר ב-10:30] יצא ל"הול" (שבין ג"ע התחתון והזאָל הקטן), והחל לחלק שטרות של דולר לצדקה לכל אחד ואחת, וכמובן שזה היה הפתעה בעיני כולם, ומיד "חברך חבא אית ליי" – כ"א הודיע לשכנים וחברים והחל תור גדול.

במהלך התור, כשניגש אדם זקן לקבל דולר, אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א שלא ראה אותו אתמול בהתוועדות, ואח"כ אמר לו שנשמע בשו"ט.

צילום מ'פתח דבר' לקונטרס פיענוח המ"מ להגש"פ של אד"ש שי"ל לקראת ניסן תשמ"ז וכ"ק אד"ש ציין את תאריך ההו"ל - "י"א ניסן

להם שברצונו לתת לכאו"א, אך בכל זאת הרבה מאנ"ש והת' לא נגשו לקחת מפאת מצב הרגל של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

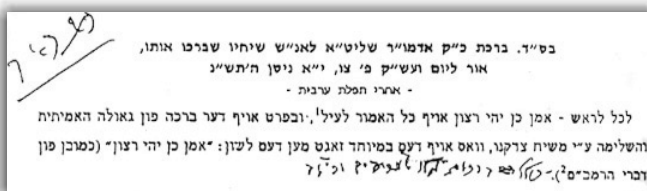
(מיומן ר' מרדכי מישולובין, בשילוב פרטים מ"יחי המלך" גיליון תר"ז)

❖ תש"נ

חלוקת קונטרס י"א ניסן

בתחילת חודש ניסן ה'תש"נ שיגר הרבי מכתב ברכה לחג הפסח למשתתפי היחידויות של 'מחנה ישראל':

חוב וזכות נעים לסיים בתודה לכל אלה שברכו ליום ההולדת, ובלשון המסורת: כבר מלתי' אמורה ואברכה (השם) מברכיך, בברכת השם המרובה על העיקר.

הגהת כ"ק אד"ש על ברכתו לאנ"ש שברכו אותו, בה הוסיף בכת"ק שברכתו החוזרת על ברכת אנ"ש והתמימים לרגל י"א ניסן ה'תש"נ היא גם על הברכות והאיחולים שהגיעו במכתבים וכו': "כולל ברכות אלו במכתבים וכיו"ב"

בבוקר י"א ניסן הודיע כ"ק אד"ש ע"י הו"ל בהדפסה מיוחדת את קונטרס י"א ניסן (שיצא לאור מוגה שלשום בלילה) מאחר

ורוצה לחלק זאת הלילה אחרי מעריב לכאו"א.

את דף השער של הקונטרס הדפיסו צבעוני (בצבע תכלת), וכן ניירות הדפוס של המאמר היו מיוחדים והדפיסו כ-5000 עותקים.

כן הבוקר היתה מודעה רבת ע"ד י"א ניסן מטעם "מרכז העולמי של ליובאוויטש 770" בעיתון "ניו יורק טיימס" ובעוד כו"כ עיתונים ברחבי העולם.

במשך כל היום עמד ליד 770 טנק שממנו בקע הניגון החדש לכבוד י"א ניסן שנת ה'פ"ט, שחובר על-ידי הרה"ח ר' שלום הלוי ברוכשטאט.

(מיומן א' התמימים)

אחר הצהריים נודע כי ברכת אנ"ש לכ"ק אדמו"ר שליט"א לרגל יום הולדתו תתקיים הלילה (אור ליי"א ניסן) בשעה 8:00 בדיוק (בזמן התחלת כניסת יום הבהיר). כל קהל אנ"ש והתמימים שיחיו התבקשו להיות נוכחים אותה שעה בבית הכנסת, ואכן, קהל עצום נהר לבית חיינו לקראת מעמד הברכה לכ"ק אד"ש ולקראת העצרת הגדולה שתתקיים הערב. כמה כלי תקשורת סיקרו את אירועי הערב ב-770.

בשעה 8:00 בדיוק התייצבו כמה מזקני החסידים, הרבנים, המשפיעים והשלוחים שיחיו ליד פתח גי"ע התחתון (דלת חדרו של כ"ק אדמו"ר שליט"א נפתחה) והרב שניאור זלמן גורארי' השמיע את הברכה בשם כל הציבור.

בקול חנוק מהתרגשות הביע הרב גורארי' את האיחולים הלבביים שכ"ק אדמו"ר שליט"א יהיה בריא וחזק פשוטו כמשמעו ובמהרה יתרפא ויחזור לעבודת הק' כמאז ומקדם.

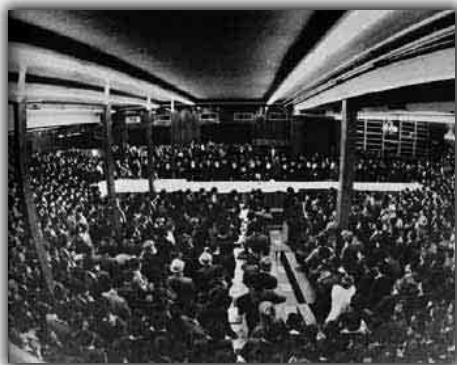
עם סיום דברי הברכה ענה כל הקהל "אמן" וכל הנוכחים בבית חיינו ועמם כל אלפי המאזינים בכל העולם קראו יחד שלושה פעמים בקול רם ובהתרגשות רבה: **"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"!!!**

מיד אחר כך קרא הרב יצחק הכהן הענדל שליט"א ממונטריאול פסק דין מיוחד מטעם הרבנים בו נאמר כי ע"פ ההלכה כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא המתאים, לפי כל הסימנים והתנאים שמונה הרמב"ם בהלכות מלכים, להיות מוגדר "בחזקת שהוא משיח".

הפס"ד קובע גם כי ע"פ ההלכה חייב כ"ק אדמו"ר שליט"א להיות בריא תיכף ומיד ממש. הרב הענדל הודיע כי בראש החותמים על הפס"ד עומד הגאון המפורסם הרב פנחס הירשפרונג.

לסיום בירך הרב הענדל את כ"ק אד"ש בברכת כהנים ואליו הצטרפו כל הכהנים והציבור ענה "אמן".

המעמד כולו היה מרגש ומרטיט ועוד בטרם היתה שהות להפיג את ההתלהבות וההתרגשות הלא רגילה פנה הציבור להתוועדות הגדולה

שאורגנה מטעם גבאי ביהכ"נ והוגדרה כ"התוועדות חסידים רבתי ועצרת תפילה".

ביום י"א ניסן בערך בשעה 11 בבוקר יצאה תהלוכת הענק של תשעים טנקי המצוות לפשיטת יהדות הגדולה מסוגה. המשטרה חסמה את שדרת איסטערן פארקוויי לתנועת כלי רכב, וכמה מכוניות משטרה ליוו את השיירה מלפניה, בתוך

ומאחוריה. בראש התהלוכה נסעה מכונית שעל גגה "הולבש" כתר ענק בצבע זהב, עם שלט גדול אודות נושא התהלוכה – על השלט היה כתוב בין היתר "90 שנה – זו רק התחלה..." – ואחריה נסעו בשיירה כל שאר הטנקים, כשעליהם בולט הכיתוב של שנה מסוימת, משנת תרס"ב עד שנת תשנ"ב.

(יומן "בית חיינו – כפר חב"ד")

❖ תשנ"ג

"יהי אדוננו"...

כל המבצעים התנהלו היום מתוך "שטורעם" מיוחד. כאמור חמשת הטנקים לבשורת הגאולה שהסתובבו ברחבי מדינות ארה"ב במשך 5 שבועות חזרו אמש ל-770, והיום הם התוספו לטנקים הקבועים בנסיעתם למנהטן.

בשעה 1:48 נכנס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לתפילת מנחה, כשהקהל מנגן את הניגון החדש.

בסיום התפילה יצא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אל המרפסת. הקהל כבר עמד הכן עם כוסיות "לחיים" בידיו. כשהשייץ עמד באמצע קדיש בתרא הוסט הוילון, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א סקר את הקהל והיה נראה מאוד אויפגעלייגט. לכמה שהרימו "לחיים" כבר באמצע אמירת הקדיש ענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בניד ראש.

יצוין כי עניית ה"לחיים" היום הזכירה לקהל

את מעמד אמירת ה"לחיים" בהתוועדויות קודש בימים כתיקונם, שכן הפעם, שלא כבפעמים קודמות, משך כל זמן שהותו במרפסת ענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "לחיים" לאלו שהרימו כוסיות. כמה פעמים התקרב והביט לשמאלו לעבר הכלי זמר, סקר את כל העומדים בפירמידה מימינו וענה "לחיים".

לקראת הסיום החל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעודד בראשו הקדוש בחזקה מלמעלה למטה ואחר סימן בידו הק' לסגירת הוילון. הגילוי נמשך 4 דקות והשעה היתה 2:05.

*

ליל שבת קודש.

בשעה 6:40, כ-20 דקות לאחר הדלקת הנרות, נודע אודות קבלת שבת. כעבור דקות ספורות נכנס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לחדר המיוחד לקול שירת הקהל הניגון החדש.

השייץ ר' משה שי' טעלישעווסקי עבר לפני התיבה והתפלל בנעימה מיוחדת. ב"בואי בשלום" ניגנו כרגיל במנגינת "חיילי אדוננו", כשאחר כך ממשיכים לנגן את הניגון משך זמן עם המילים "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

מיד אחר כך, כשהגיע השייץ ב"מזמור שיר ליום השבת" למילים "צדיק כתמר יפרח" החל לומר בניגון החדש והקהל המשיך משך זמן במילים "יחי". כמו"כ שאר הניגונים שהחל השייץ הרב טעלישעווסקי כדרכו מימים ימימה בהמשך ובסיום התפילה – כולם נוגנו על ידי הקהל במילים "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

בסיום התפילה יצא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אל המרפסת, ובהגלות מלך המשיח לעין כל אחז השייץ באמצע קדיש בתרא. הקהל פרץ בניגון "יחי . . לעולם ועד". כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א סקר את הקהל שעמד מולו מימין ומשמאל, ובמשך כל הזמן עודד קלות את השירה.

כעבור משך זמן החל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעודד את השירה בתנועות חזקות ובמהירות עצומה למעלה ולמטה, ימינה ושמאלה. כן עודד כמה וכמה פעמים בתנועות ראשו מלמטה למעלה כשכל גופו הקי' מתנועע. לרגע היתה נראית תנועת כאב כשיד ימין לא היתה בתנוחה הרגילה, ובעוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מעודד בחזקה התאמץ והתקרב למרפסת כשהוא סוקר את הקהל וממשיך לעודד, מביט לשמאלו ולימינו ומעודד את הקהל.

הקהל ניגן במהירות עצומה כרגיל בכגון דא, ובסיום סימן כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לסגירת הוילון. הגילוי נמשך 6 דקות, ובמשך כל הזמן עודד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א כשהוא מקיש קלות באצבעות ידו השמאלית ע"ג יד ימינו.

הקהל הגדול שנכח במקום התמלא שמחה על הגילויים המיוחדים של יום זה, כשניכרת בעיני בשר התקדמות כל שהיא וכן על הפנים המאירות והשמחות במיוחד של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ביום י"א ניסן.

בשעות הלילה ביקש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעיין בספר, והוא עיין בספר החדש שיצא לאור – לקו"ש חלק ל"ב, בשיחות צו וערב חג הפסח, משך זמן.

(יומן "בית משיח 770" בשילוב פרטים מ"בית חיינו – כפר חב"ד")

הרבי אמר לי: "אל תתרגם את המשיח כמשהו ערטילאי,
הוא ממשי. המשיח הוא אדם ילוד אשה", והוסיף אודות

פעולתו של המשיח

בי"א בניסן ה'תשל"ב, במלאת שבעים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א, הקדיש העיתון 'ניו-יורק טיימס' דיוקן מיוחד
לכבוד הרבי • אחד מעורכי העיתון שהה בהתוועדות ולאחר מכן
שוחח עם הרבי ביחידות, בה העלה שאלות נועזות וקיבל תשובות
מפתיעות • לפנינו הכתבה כמעט בשלימותה בתרגום לעברית

הרבי מליובאוויטש הגיע אתמול לשנת השבעים, והוא מגלם בתוכו את כל אחת
מהשנים הללו. הוא אמר כי "הגיל עושה את החיים יותר חדים וברורים, והגיל גם
תובע ממני הרבה יותר".

עבורו, התורה איננה רק ציווי מתמיד, כי אם האמת לאמיתתה. בעיני אלפי חסידיו
בכל העולם נחשב הרבי עצמו למי שמנהיג את ציווי התורה, וכמי שמתרגם עבורנו את
האמת התורתית-ערטילאית לשפת היום-יום.

זה כך. אם לא מאז בריאת העולם לפני 5732 שנה לפי הלוח היהודי, אז לכל הפחות
במאה השמונה עשרה, כאשר התייסדה תנועת חב"ד.

אתגר לחסידים

הרבי החליט לנצל את יום ההולדת שלו, כדי לתבוע מחסידיו, לפי דבריו: "הוספה
בלימוד, והתמסרות למטרת הפצת טוב וחסד". "אני חושב", אמר הרבי, "שזהו אתגר
טוב לא רק בשבילי, אלא גם בשבילם".

ההתוועדות לרגל יום הולדתו, בהשתתפות כאלף חמש מאות איש, דחוסים בבית
הכנסת (הנשים עומדות למעלה, מתבוננות בנעשה דרך זכוכית כהה), התקיימה ב-770
איסטערן פארקוויי שבברוקלין. כולם הגיעו לכאן כדי לשמוע את הרבי משמיע את
אחת משיחותיו המיוחדות.

כנהוג, מתחיל הרבי בשיחה 'קצרה' בת חצי שעה. כשהוא מדבר, רבים מהאנשים
נעים הלך וחזור או מצד לצד. בבגדיהם השחורים הם מסמלים קצת את שעון
האורגלין העתיק שזז אנה ואנה. כל אחד לעצמו. מפעם לפעם נעים שורות האנוש
כמו גלי הים.

Lubavitch Rabbi Marks His 70th Year With Call for 'Kindness'

By MIRIAM SHENKIN
 Lubavitch Rabbi marks his 70th birthday with a call for kindness to his fellow Jews and to the world.

Rabbi Menachem M. Schneerson, 70th Rebbe of Chabad, calls for kindness to his fellow Jews and to the world.

...the Lubavitcher Rebbe, Menachem Schneerson, 70, said that he was pleased to be celebrating his 70th birthday on the day of the Rebbe's birthday. He said that he was pleased to be celebrating his 70th birthday on the day of the Rebbe's birthday. He said that he was pleased to be celebrating his 70th birthday on the day of the Rebbe's birthday.

הרבי מליובאוויטש מצייין את שנת השבעים שלו בקריאה לחסד.
 תצלום הכתבה בעיתון "ניו-יורק טיימס" 03.27.72

כ ש ה ר ב י
 פוסק מדיבורו,
 מתחיל לומר
 הנוכחים לנגן
 ניגונים חסידיים,
 בדרך כלל ללא
 מילים. כאן נשמע
 השיר כביטוי
 הנשמה, ובלי
 מילים, הנשמה
 איננה גבולית.
 לאט לאט מגביר
 הרבי את קצב

הניגון בתנועות ראש קלות. פתאום הוא מתנועע בחוזקה על כסאו, לפי קצב הניגון. מתחת למפה הצחורה המכסה את שולחנו, ניתן להבחין ברגליו המתנענעות משמאל לימין. ככל שהרבי מעודד חזק יותר – כך הולכת וגוברת שירת החסידים.

לאט לאט חוזר הרבי למצב דום, והשירה הולכת וגוועת, מהטונים הגבוהים ביותר עד לשתיקה רועמת.

הוא מתחיל שוב לדבר. כל חצי שעה על עניין אחר. חוץ משבת, דבריו (אידישית מתובלת בעברית) מועברים באמצעות רמקולים עבור אלו שלא יכלו להיכנס לבית הכנסת, ולעוד עשרות מקומות ברחבי תבל באמצעות הטלפון.

בשבת, כאשר החרדים לא מושגים במכשירי הקלטה, יושבים לפניו שניים או שלשה מחסידיו בעלי זיכרון פנומינאלי, שומעים בדייקנות את דבריו, ולאחר מכן מניחים זאת על הכתב. הרבי מעולם לא השתמש בטיוטת-נאום, ומעולם לא נשמע קולו מהסס, אפילו לא בשיחותיו הארוכות, האורכות לעיתים שש שעות ויותר.

המילים והשירים הם ויריאציות משתנות, בהתאם לנושאים המיוסדים על תורתו של מייסד תורת החסידות, הבעש"ט, שאימץ את השמחה כמוטיב עיקרי בקיום המצוות. הבעל שם טוב הפיץ את רעיונו, לפיו אדם פשוט המתפלל בתמימות – עדיף מתלמיד חכם שלבו קה.

בהמשך הדרך נחלקה תנועת החסידות, ואחת מקבוצות המאמינים התקשרה לרבי שניאור זלמן, שתנועתו נודעה אחר-כך בשמה: חסידות חב"ד. ראשי התיבות חכמה, בינה דעת.

רבי שניאור עורר את חסידיו לעבוד את ה' מתוך הבנה מחשבתית, רגש לבבי ומעשה בפועל. הוא נודע אחר-כך בשם האדמו"ר הזקן. בנו היה האדמו"ר האמצעי, ונכדו, השלישי בשושלת אימץ את השם שניאורסון.

עילה לבקר את הרבי מליובאוויטש

האדמו"ר האמצעי התיישב בליובאוויטש, ברוסיה הלבנה, שם היה המרכז החב"די במשך 102 שנה. בשנת 1940 עבר הרבי השישי, צאצא לראשון, לאמריקה, והתיישב בברוקלין.

לאחר הסתלקותו ב-1950, ירש את מקומו חתנו השני, הרבי הנוכחי. הרבי, הוא גם מצאצאיו של מייסד התנועה.

לא היו בחירות, אבל הוא היה המועמד הטבעי על רקע השושלת, ומיוסד על ידיעותיו ומעלותיו האישיות.

הרבי, שנולד ברוסיה, גר רק שלוש בלוקים ממרכז ליובאוויטש. פעמיים בחודש עורך הוא את נסיעתו היחידה חוץ לברוקלין, לקווינס, לעמוד חרישית על ציון חותנו.

היות והרבי לא מבקר אף אחד – מעריציו באים אליו. אפילו הפרזיזנט של ישראל, זלמן שז"ר, הנקרא על שמו של הליובאוויטשער הראשון, מתמיד לבקר בשתי מקומות: ראשון אצל הפרזיזנט בושינגטון ואחר-כך לרבי שגר ברחוב 'פרזיזנט'... הליובאוויטערס אוהבים להתבדח ולומר שהנשיא שז"ר מגיע לראות את הנשיא ניקסון רק כדי שתהיה לו עילה לבקר את הרבי מליובאוויטש.

איך רבי יכול לענות על מגוון גדול של בעיות?

הרבי מקבל מבקרים פעמיים בשבוע. ביום חמישי וביום ראשון. זמן קבלת הקהל מתחיל בשעה שמונה בערב, ונמשך, בדרך כלל, עד עלות השחר.

הוא מסביר, שאחרי שעה שמונה בערב, קשה למצוא אנשים בעבודה, וזהו זמנם הפנוי של המבקרים.

חסידות ליובאוויטש פרוסה על פני מדינות רבות, ולעיתים טסים חסידיו חצי עולם רק כדי לבוא ולשאול מהרבי שאלה או לקבל את ברכתו. רבים מחסידיו, שאינם יכולים להגיע אליו, כותבים אליו, והרבי פותח בעצמו את כל הדואר. הם שואלים אותו על תיאולוגיה, מסחר, חיי משפחה ואפילו בעיות רפואיות.

איך הוא יכול לענות על מגוון כה גדול של בעיות? "אינני מפחד לענות שאני לא יודע", הוא עונה, וממשיך: "אם אני יודע לענות על שאלותיהם – אין שום סיבה בעולם שתצדיק המנעות ממענה. כשמישהו מגיע אליך ומבקש עזרה, ולמיטב ידיעתך אתה יכול לעזור לו, ולמרות זאת אתה מסרב לעזור לו – אתה הופך להיות גורם אקטיבי בצערו האישי".

תפקידו של רבי

ביחידות, שהתקיימה באשמורת הבוקר, לפני עמוד השחר, שעה שקרני השמש

הראשונות טרם האירו את שדרת איסטערן פארקוויי, מביט הרבי במבקר במבט חודר, ומזמן לזמן חיוך קל מאיר את פניו.

כשהוא מחליק בידיו על זקנו האפור, הוא מגדיר את תפקידו: "לעורר בכל אחד את הפוטנציאל שיש בו".

על עקרונות אין לרבי שום ספיקות. "אם אתה יכול לקבל שהקב"ה ברא בליונים ובליונים של אטומים – למה אינך יכול לקבל שהקב"ה ברא בן אדם?

"אם אתה כל-כך נלהב להחליף את התואר 'אלוקים' לתואר 'מיסתורי' בלתי מוגדר – הרי אותה שאלה נשאלת על המיסתורין: יותר קל לקבל שנברא אדם אחד, שני אנשים, מלקבל שבמפץ אחד הפכו בליוני אטומים לא מסודרים המתגלגלים ללא שום יעד ודרך מוגדרים, לעולם מסודר עם מטרה מוגדרת".

על הרעיון שהחרדיות שלו מתארת אותו כשמרני, הוא מגיב: "אינני סבור שהרפורמים הם הליברלים, והחרדים הם השמרנים. לדעתי, 'שמרני' הוא אחד שכל כך מפחד עד שהוא מסתייג מכל התקדמות, ואינו מקבל שום דבר חדש.

"ועבורי, היהדות, ההלכה והתורה מקיפות את כל היקום. זה כולל גם את כל החידושים וכל התיאוריות הכי חדשות, כל מידע חדש, רעיון או פעולה.

"כל מה שקורה ב-1972 יש לו מקום בתורה. מוכרחים לתרגמו למונחים התורניים, ומוכרחים להסבירו בהתאם להשקפת עולמה של התורה. גם אם מדובר בהתרחשות שאירעה לראשונה במאוס 1972 – צריכים להביט עליו במבט של תורה".

מי יהיה הנשיא השמיני?

הרבי והרבנית התחתנו ב-1939 ואין להם ילדים. אני שואל את הרבי: "כבודו חוגג את יום הולדתו השבעים. הוא השביעי בשושלת חב"ד. מי יהיה הנשיא השמיני?"

הרבי הצטחק, והשיב בפשטות: "המשיח יבוא, והוא יקח את כל הבעיות האלו וכל הספיקות". והוא הוסיף מתוך חיוך: "הוא יכול לבוא כשאני עוד פה. למה לדחות את ביאתו?" "בדעתי לחיות עוד הרבה שנים, והמשיח יכול לבוא מחר או מאחרתיים. יש עוד הרבה מה לפעול למען המטרה. הרבה, לא רק בשביל החיים שלי, אלא אפילו ליותר ממאה ועשרים שנה".

וסיים הרבי: "המשיח הוא אדם ילוד אשה. אל תתרגם אותו כשמשוהו ערטילאי. הוא ממשי. יש לו שתי עיניים, שתי אוזניים, שתי ידיים ושתי רגליים. יש לו לב, ובלב ישנם ארבע חדרים. אחד מהחדרים הוא בשביל הדם הלא טהור, והלב עושה מזה דם טהור. זוהי פעולתו של המשיח".

(שבועון 'בית משיח', גיליון 178)

במענה על מכתבו שהנ"ל מתברך שבנו יהי ירא שמים
וחסיד ולמדן כפי כוונתי ורצוני, ובמילא

הוקשה לו מהו התוכן לקשר איחול משאלות לב יהודי בכוונת ורצון בשר ודם...

"האמת אגיד שספק הי' בידי אם לענות על השאלות או לא, כיון
שלדאבוננו נמצאים הרבה שכוונתם הקושיא, אבל כיון שאיני
מכירו, הרי אני מעמידו בחזקת כשרות שבדאי אין כוונתו אלא
לתובה" • אגרת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בה מבאר את
המקור התורני לאיחול החב"די: 'לנח"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א'...

בי"ה, י"א ניסן, תשי"ג
ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מט"ז אדר, בו מעורר ע"ד נוסח הזמנה שקבל מהרה"ח הו"ח
אי"א נו"י עוסק בני"צ כוי מוה"ר בן ציון שי שם טוב שדי"ר, אשר הנ"ל מתברך שבנו
יהי ירא שמים וחסיד ולמדן כפי כוונתי ורצוני. ובמילא הוקשה לו מהו התוכן לקשר
איחול משאלות לב יהודי בכוונת ורצון בו"ד.

הנה ידוע דתפלה היא עבודה **שבלב** וכמרז"ל (תענית ב' ע"א), וצריכה להיות **בדבור**,
ובמילא צריך שיהי פיו ולבו שוין למען שתועיל התפלה. כן מובן מנוסח תפלתנו שכל
שיפרט אדם תפלתו ה"ז משובח, ולא שיסתפק בתפלה כללית, שלכן מתפללים י"ב
אמצעיות, ולא בקשה כוללת, וגם בברכות אלו גופא כמה פרטים מפורטים בכל אחת
מהן, ובמילא אחד אשר אינו סומך על עצמו שיוכל לפרט תפלתו כדבעי מאיזה סיבה
שתהי ולפי דעתו נמצא אחד מידידי הרוחש ומאחל לו כל טוב באמת, ויש לו הבנה
במבוקשו יותר מפורטה ועמוקה, ה"ה מנסח תפלתו ובקשתו שמתפלל שתתמלא
בקשתו כפי כוונת ורצון פלוני. ומוצאים עדי"ז גם בהלכה בכמה וכמה ענינים, ומהם
בהיתר עיסקא, שכותבים בהיתר עיסקא, כ"תקון חז"ל", וכותב זה אפילו עם הארץ,
ומועיל ע"פ דין תורה, כיון שמוסר דעתו לחז"ל.

ב) עוד זאת אשר מי יודע יצר לב האדם והתחבולות של היצה"ר שאומן גדול
הוא ובא לכאוי"א לפי ענינו, וכמרז"ל (שבת קח, ב), ובמילא מחפש לו כמה דרכים
לבלבל את האדם, ובפרט בעת רצון כשחושש שתקבל תפלתו שיש מקום יותר לחשש

שיבלבלו ויערב איזה פניי בבקשתו ותפלתו, וככל שתגדל הבקשה בהרחקה מעניינים גשמיים, וכמו בבקשת הנ"ל שיהי ירא שמים – ואינו מסתפק בזה אלא שיהי עוד – חסיד – היינו לפנינו משורת הדין אפילו של יר"ש, ואינו מסתפק בזה אלא מוסיף עוד – למדן, – היינו שישתמש בכח התורה להיות יר"ש וחסיד אשר התורה היא תורת אמת, שחסד אמר אל יברא, מובן שהיצה"ר יחפש כל אשר בידו לבלבל התפלה, ואם אי אפשר בדבור, הרי עכ"פ בלב, והוא ע"ד מ"ש הרמב"ם סוף הלכות תמורה, ירדה תורה לסוף דעתו של אדם ומקצת יצרו הרע כו' ואע"פ שנדר והקדיש אפשר שחזר בו ונחם כו' והעצה היחידה לזה הוא למסור תפלתו על דעת איש אחר שאינו נוגע בדבר ודורש טובתו, שאז הדבור והכוונה יחד יהלכו. וגם לזה כמה דוגמאות בנגלה, ואחת מהן היא משארז"ל (נדרים כ"ה ע"א) אמר להם הו יודעים שלא על דעתכם אני משיב אתכם אלא על דעתי ועל דעת המקום.

ג) כן מקשה שלכאורה פשוט שהתפלה צ"ל דרך כלל להיות מעושי רצון השי"ת מבלי להזכיר הדרך שרוצה בה. ובמחכת"ר, אינו כן. וכנ"ל שמכל נוסחי התפלה שתקנו אנשי כנסת הגדולה יראה שמפרטים הבקשות והתפלות עד כמה שאפשר, ומה שלא פרטו עוד יותר הוא כדי שיהי נוסח אחד לכל בני ישראל, אבל גם נוסח זה מפורט הוא ביותר, וכנ"ל. – עיין רמב"ם הלי תפלה פ"א ופ"ו.

האמת אגיד שספק הי' בידי אם לענות על השאלות או לא, כיון שלדאבוננו הנה בכל הזמנים ובפרט בזמננו זה נמצאים הרבה שכוונתם הקושיא (בפרט בדרך שלא הורגלו בה, וכשואלים הם את עצמם מפני מה משתמטים ממנה, הרי התירוץ היותר קל הוא לאמר שיש לו קושיות על הדרך). אשר אז אין תועלת כל כך בהתירוץ, כיון ששערי קושיות לא ננעלו, אבל כיון שאיני מכירו הרי אני מעמידו בחזקת כשרות שבודאי אין כוונתו אלא לטובה, היינו להסביר לו דבר שעדיין לא נזדמן לו במכתבי בני"א אף שנמצא בדוגמתו בכ"מ וכנ"ל.

בברכה לחג הפסח כשר ושמוח.

נ"ב: כמובן, אם יש לו איזה הערות בהנ"ל, אתעניין לקרוא אותם, ואשתדל גם לענות עליהם, כפי יכולתי.

הערה; בדיוק הבאתי שתי דוגמאות הנ"ל, כי ענין השבועה – זהו ענין עבודת האדם המתחלת מעת הבר מצוה – שנעשה מושבע ועומד מהר סיני. והכוונה בזה היא – ריבית בהיתר עיסקא, וכמבואר במאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נב"מ זי"ע די"ה טעמה כי טוב סחרה, דשנת היתשי"ט.

מוסגי"פ העתק מכתבי כללי לחג הפסח הבע"ל, אשר בטח יענין את כת"ר שי.

(אג"ק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ח"ז ע' ריג-ד)

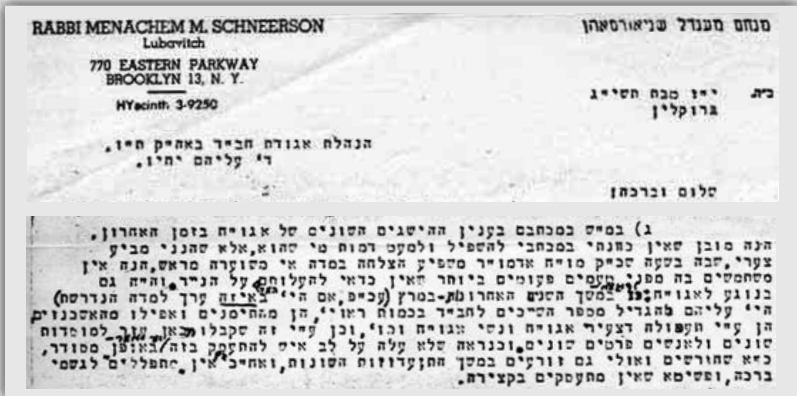

אם היה המרץ באיזה ערך למדה הנדרשת, ע"י תעמולה דאגו"ח:

הי' עליהם להגדיל מספר השייכים לחב"ד בכמות ראוי'

לפנינו אגרת-קודש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להנהלת אגו"ח בארה"ק, בה מביע את צערו ש"בשעה שכ"ק מו"ח אדמו"ר משפיע הצלחה במדה אי משוערת, אין משתמשים בה מפני טעמים פעוטים ביותר" • מוגש בפרסום ראשון לרגל יום הבהיר י"א ניסן - "ק"ח שנה"

פיענוח האגרת (ההוספות בכת"ק באו במודגש):

[. ג] במ"ש במכתבם בענין הדייגים השונים של אגו"ח בזמן האחרון, הנה מובן שאין כוונתי במכתבי להשפיל ולמעט דמות מי שהוא, אלא שהנני מביע צערי, שבה בשעה שביק מו"ח אדמו"ר משפיע הצלחה במדה אי משוערת מראש, הנה אין משתמשים בה מפני טעמים פעוטים ביותר שאין כדאי להעלותם על הנייה, והי"ה גם בנוגע לאגו"ח: **לדוגמא** – במשך השנים האחרונות – במרץ (עכ"פ, אם הי' המרץ באיזה ערך למדה הנדרשת) הי' עליהם להגדיל מספר השייכים לחב"ד בכמות ראוי, הן מהתימנים ואפילו מהאשכנזים, הן ע"י תעמולה דצעירי אגו"ח וכו', וכן ע"י זה שקבלו מאן עזר למוסדות שונים ולאנשים פרטים שונים. וכנראה שלא עלה על לב איש להתעסק בזה באופן מסודר, כ"א שחורשים ואולי גם זורעים במשך השונות, ואח"כ גם אין "מתפללים" לגשמי ברכה, ופשיטא שאין מתעסקים בקצירה.

(אותיות ב', ד' וי"ד מאגרת זו נדפסו באג"ק ח"ו, ע' קיא)

ענין הרועה הוא שבעצם
 צריך שיהיו בו תכונות מיוחדות
 שבהם הוא נעלה יותר משאר
 בני אדם. וכדאיתא במדרש . .
 שדוקא בגלל תכונות מיוחדות
 שמצא הקב"ה במשה לכך נבחר
 להיות רועה ישראל . . דזה שהיו
 בו תכונות אלו בא מצד מעלת
 נשמתו שהיתה בו נשמה נעלית
 יותר . . וכמו במלך שהוא משכמו
 ומעלה גבוה מכל העם. וכן הוא
 גם בכל נשיאי ישראל הנקראים
 בשם רועי ישראל, שכולם הם
 כמו הרועה הדואג תמיד לצאנו.

(מאמר "למנוצח לדוד להזכיר" ה'תשל"ב)

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

לרגל מאה ושמונה שנה להולדתו

יה"ר שיראה הרבה נחת
 משלוחיו, חסידיו וכלל ישראל
 ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו
 וישמיענו תורה חדשה מפיו
 בגאולה האמיתית והשלימה
 תיכף ומיד ממ"ש

יחי אדוננו מורנו ורבינו
 מלך המשיח לעולם ועד

•

לע"נ הת' מנחם מענדל ע"ה
 בן – יבדלחט"א – ר' בנימין שי'
 גורביץ'

"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם,
 בהתגלות כ"ק אד"ש מה"מ תיכף ומיד